ΕΤΟΣ Δ' ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ: (ΚΥΠΡΟΥ) 28 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1909 ΑΡΙΘΜ. 191

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΦΥΛΑΞ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

Αἱ ἐπιστολαὶ τῇ Διευθύνσει. | ΓΡΑΦΕΙΑ: Ἀγορὰ Κύκκου ἀριθ. 34. | Τιμὴ ἑκάστου φύλλου γρ. 2 | Ὑπεύθυνος Ἰδιοκτήτης ΕΦΡΑΙΜ Κ. ΠΕΤΡΙΔΗΣ

Η ΕΚΚΡΕΜΗΣ ΔΙΚΗ

ΔΙΑ ΤΟ ΕΠΙΤΡΟΠ. ΑΞΙΩΜΑ ΤΗΣ ΦΑΝΕΡΩΜΕΝΗΣ

Ἐν μέσῳ τῶν γενικῶν τῆς Νήσου παραπόνων κατὰ τῆς βραδύτητος μεθ' ἧς χωρεῖ τὸ ἔργον τῆς ἀπονομῆς τῆς δικαιοσύνης, ὑψοῦμεν καὶ ἡμεῖς τὴν ἡμετέραν φωνὴν οὐχὶ ὅμως περὶ τῶν ζημιῶν ἃς ἐκ τούτου ὑφίστανται αἱ ἰδιωτικαὶ ὑποθέσεις—ζήτημα ὅπερ ἐτονίσθη ἤδη ζωηρῶς—ἀλλ' ὑπὲρ τῶν κινδύνων οὓς ἕνεκα τῆς δικαστικῆς χωλότητος ὑφίσταται μέγιστον μέρος τῆς κοινοτικῆς περιουσίας τῆς Λευκωσίας. Ἐξάμηνον ὅλον διέρρευσεν ἀφότου ἤχθη ἐνώπιον τῶν Δικαστηρίων ἡ γνωστὴ ὑπόθεσις τῆς Φανερωμένης. Ἡ νομίμως δηλονότι καὶ κατὰ τἀνέκαθεν εἰθισμένα ἐκλεγεῖσα ἐπιτροπεία τοῦ Ἱ. τούτου Ναοῦ, ἣν καὶ ἐπεκύρωσεν ἡ Α. Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος ἡμῶν, ἐνήγαγε τὴν παλαιὰν καὶ ἐκπεσοῦσαν τοῦ κοινοτικοῦ ἀξιώματος τοιαύτην, ἥτις ἀδικαιολόγητον ἐπεδείξατο δυστροπίαν ὅπως παραδώσῃ τὴν διαχείρισιν περιουσίας ἥτις δὲν ἀνήκει βεβαίως κληρονομικῶς εἰς αὐτήν.

Ἐν τούτοις ὅμως μεθ' ὅλην τὴν προφανῆ σπουδαιότητα ἣν ἐνέχει ἡ ὑπόθεσις αὕτη ἐπανειλημμένως ἤδη ἀνεβλήθη ἐπὶ βλάβῃ μεγίστῃ, ὡς ὑποθέτομεν, τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ πλούτου. Ἡ Ἐκκλησία Φανερωμένης ἔχει ὑπὸ τὴν κυριότητα αὐτῆς μέγα τῆς ἀγορᾶς Λευκωσίας μέρος καὶ καθόλου κέκτηται μεγάλην σχετικῶς περιουσίαν, οὗτινος ἕνεκα ἡ οἰκονομικὴ ταύτης λειτουργία πρέπει νὰ βαίνῃ ἀπροσκόπτως κατὰ τὸ δυνατὸν· ἀλλὰ πῶς εἶνε δυνατὴ ὁμαλὴ καὶ ἀπρόσκοπτος λειτουργία ἐφόσον τρεῖς μὲν ἐπιτροπεῖαι ἀμφισβητοῦσι πρὸς ἀλλήλας τὸ ἐφορευτικὸν ἀξίωμα ἡ δὲ γενομένη ἀγωγὴ παραμένει εἰσέτι ἀσυζήτητος; Οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν κτημάτων καταβάλλουσιν ἄλλος ἀλλαχοῦ τὰ ἐνοίκια, πλεῖστοι δὲ καὶ καθυστεροῦσι ταῦτα ἕνεκα εὐλόγου φόβου περὶ ἀπωλείας τῶν χρημάτων αὐτῶν· οὕτω δὲ γενικὴ νεκρότης παρατηρεῖται εἰς τὰ πράγματα τοῦ μεγίστου τούτου καὶ εὐπορωτάτου τῆς Λευκωσίας ναοῦ, οὐδενὸς δυναμένου ὅπως ἐξασκήσῃ ἐπιβλητικῶς ἐπιρροὴν πρὸς πάντα ὅσα καθ' οἱονδήποτε τρόπον συνδέονται μετὰ τῆς ἐν λόγῳ ἐκκλησίας.

Καὶ δυνατὸν μὲν βεβαίως νὰ ὑπάρχωσι πρόσωπα πρὸς τὰ ὁποῖα νὰ εἶνε ἀδιάφορος ἢ καὶ εὐχάριστος ἡ ἐκκρεμότης τῆς δίκης Φανερωμένης, ἀλλ' ἡ κοινότης ἐν συνόλῳ αἰσθάνεται δικαίαν ἀνησυχίαν καὶ ἀγανάκτησιν διὰ τὴν δημιουργηθεῖσαν κατάστασιν· ἂν ἡ ὀλεθρία φατρία προσδώσασα κομματικὸν χαρακτῆρα καὶ εἰς τὴν ἱερωτάτην ταύτην ὑπόθεσιν διὰ προσβλητους λόγους, ἐπιδιώκῃ τὴν παράτασιν τῆς παρούσης ἐπιζημίου ἀοριστίας, ὅπως μὴ περιέλθῃ ἡ διαχείρισις εἰς τὴν νόμιμον Ἐφορείαν, ἡ ὑγιὴς ὅμως πλειονότης τοῦ Ἑλληνικοῦ πληθυσμοῦ Λευκωσίας ἐκ ζωηροῦ δημοσίου πνεύματος ἐλαυνομένη, ἐπιθυμεῖ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἀνωμάλως ἐχόντων πρὸς ὕψιστον συμφέρον τῆς πόλεως ὁλοκλήρου· ἐχθροὶ τῆς Ἐκκλησίας ἑπομένως καὶ τῆς Πατρίδος εἶνε ἐκεῖνοι οἵτινες τυχὸν εὐχαριστοῦνται ἐνδομύχως διότι δὲν ἐπετεύχθη ἡ μεταβολὴ τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος, ἐπειδὴ προφανῶς προτιμῶσι τὴν ἀναρχίαν καὶ ἀταξίαν τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀρχῆς, ὑφ' ἃς καὶ μόνον δύναται νὰ προέλθῃ εἰς οἱασδήποτε ζητήματα πρόοδος.

Διὰ ταῦτα πληροφορούμεθα ὅτι ὁ Μακαριώτατος Πρόεδρος τῆς Κυπριακῆς Ἐκκλησίας ἐν τῇ ὑψηλῇ Αὐτοῦ μερίμνῃ περὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν ἡμῶν πραγμάτων προτίθεται ὅπως ἐντόνως διαμαρτυρηθῇ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν διὰ τὰς συνεχεῖς ἀναβολὰς τῆς δίκης Φανερωμένης. Ἀπὸ ἀξιώματος ὢν ὁ ἄμεσος κηδεμὼν τῆς ἱερᾶς περιουσίας, εὐλόγως θὰ μεριμνήσῃ πρὸς διάσωσιν χιλάδων λιρῶν ὧν ἀγνοεῖται παντελῶς ἡ τύχη ἐπὶ ἔτη ὁλόκληρα, τῆς παλαιᾶς Ἐπιτροπείας ἀποσχούσης, ὡς εἶχε καθῆκον, νὰ λογοδοτήσῃ πρὸ τοῦ κοινοῦ.

Φρονοῦμεν ὅτι ἐπιβάλλεται πλέον ὅπως συσταθῇ ἰδιαίτερον δικαστήριον πρὸς ἐκδίκασιν τοιαύτης ὑποθέσεως συνεχῆ καὶ ἀδιάκοπον. Ὁ Μ. Ἁρμοστὴς δύναται διὰ διατάγματος νὰ συγκροτήσῃ ἔκτακτον δικαστήριον ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν δίκην Φανερωμένης ὅπως ὡς τάχιστον περατωθῇ αὕτη.

Ἀπροκαλύπτως καὶ ἀπεριφράστως ἐκφράζομεν τὸν φόβον ἡμῶν ἕνεκα τῆς ἐπικρατούσης ἐκκρεμότητος καθόσον πρόσφατα γεγονότα ἄλλων Ἐκκλησιῶν τῆς Λευκωσίας ἐδίδαξαν ἡμᾶς ὅπως ἐπιδεικνύωμεν εὔλογον καὶ ὑπὸ τῶν πραγμάτων δεδικαιολογημένην ἀνησυχίαν· ὅταν ἀκούωμεν ὅτι ἑκατοντάδες λιρῶν πολλαὶ διατρέχουσι τὸν κίνδυνον νὰ πολεσθῶσιν ἕνεκα ἐνόχου ἀδρανείας τῶν ἐνοριτῶν, δὲν ἐπιτρέπεται ποσῶς νὰ παραμένωμεν ἀπαθεῖς θεαταὶ τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος διατηροῦντος εἰσέτι τὴν διαχείρισιν τῶν πλείστων ἐκκλησιῶν τῆς πρωτευούσης.

Ταῦτα γράφοντες οὐδένα ἀπολύτως ὑπαινιγμὸν ποιούμεθα περὶ προσώπων ὡρισμένων, ἀλλ' ἁπλῶς ἐξωτερικεύομεν τὴν ἀδημονίαν ἡμῶν ὅπως ὡς τάχιστα ἴδωμεν ἐγκαθισταμένην ὑπεύθυνον ἀρχὴν ἐκεῖ ὅπου σήμερον, ἐλλειπούσης τοιαύτης, εἶνε ἐνδεχόμενον ὅπως γίνῃ οὐχὶ ἡ δέουσα χρῆσις τοῦ ἐκκλ. πλούτου. Λέγονται καὶ ἄδονται πολλὰ περὶ τῆς διαχειρίσεως τῆς Φανερωμένης ὡς ἐνισχυούσης ἀναρμόστως διὰ γενναίων ἐπιδομάτων τὴν ὕπαρξιν κομματικῶν παρ' ἡμῖν σχολείων καὶ τὰ τοιαῦτα, πρὸς ἃ καὶ ἔχοντες τὴν ἀγαθὴν θέλησιν νὰ πιστώμεν ἐξ ἐκτιμήσεως πρὸς τὰ πρόσωπα τὰ ποτελοῦντα τὴν παλαιὰν Ἐπιτροπείαν, δὲν δυνάμεθα ἢ μετὰ δέους νὰ ποβλέπωμεν καθόσον πᾶν ἄλλο ἢ τοιοῦτος εἶνε ὁ προορισμὸς εὐαγῶν ἱδρυμάτων ὁποῖα τυγχάνουσιν οἱ Ἱεροὶ Ναοί. Μυρίαι ἄλλαι κοιναὶ καὶ ἀνάγκαι ἀναμένουσι τὴν ὁλικὴν ἀρωγὴν τῶν Ἐκκλησιῶν ὅπως χωρήσωσιν εὐσταθῶς πρὸς τὰ πρόσω· ὑψηλοὶ κοινωνικοὶ σκοποὶ καὶ οὐδὲ ὀβολὸς ἑπομένως πρέπει νὰ διατίθηται πρὸς ἐξυπηρέτησιν φατριαστικῶν σκοπῶν εὐαρίθμων τινῶν ἀτόμων, οὐχὶ δ' ἑκατοντάδες ὁλόκληροι λιρῶν, ὡς εὐρέως διαδίδεται. Ἀποροῦμεν δὲ πῶς μέχρι τοσούτου ἐμακροθύμησεν ὁ Μακαριώτατος καὶ ἀνέβαλε νὰ ἐνεργήσῃ δεόντως ὅπως ὁριστικῶς διαλευκανθῇ ὅ,τι ἐπὶ ἔτη παραμένει ἀσαφὲς καὶ σκοτεινόν, πρὸς ἱκανοποίησιν τῆς τεταραγμένης κοινωνικῆς συνειδήσεως· ἀλλ' ἔτι μᾶλλον ἀποροῦμεν πῶς πολῖται δημοκηδεῖς, ἐνδιαφερόμενοι, ὡς κηρύττουσιν, ὑπὲρ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν συμφερόντων ἐπιδεικνύουσι τοιαύτην ἀπάθειαν ἐπὶ μέγα χρονικὸν διάστημα ἀνεχόμενοι φαινομένην παράλυσιν σημαντικωτάτων πόρων τοῦ ἐκκλ. ταμείου. Οὐχὶ μόνον οἱ ἐνορῖται Φανερωμένης ἀλλὰ καὶ πάντων τῶν λοιπῶν τῆς πρωτευούσης ἐνοριῶν ἐπιτακτικὸν ἔχουσι καθῆκον ὅπως ἐγερθῶσι καὶ ζητήσωσι παρὰ τοῦ Μακαριωτάτου Ἀρχιεπισκόπου ὅπως προκηρύξῃ ἐκλογὰς καθ' ὅλας τὰς ἐνορίας ὅπως ἀντιληφθῶσιν ἰδίοις ὄμμασιν ὁποῖα ὑπῆρξε τοῦ παρελθόντος ἡ χρῆσις καὶ ἐπέλθῃ οὕτω εὔρυθμος λειτουργία ἐκεῖ ὅπου ἡ μακαρία τῇ λήξει Ἱ. Σύνοδος ἐπέτρεψεν ἐγκληματικῶς τυραννικὴν καὶ αὐτόβουλον διοίκησιν.

Ἔχομεν, ἐννοεῖται, ὑπ'ὄψει τὴν βεβαίαν ἀντίστασιν τῆς γνωστῆς μειονοψηφίας, ἀλλ' αὕτη θὰ ὑποστῇ ἀφεύκτως τὴν τύχην ἣν πάντοτε ἔσχεν ἐν ὁμοίαις περιστάσεσι· τὸ κοινωνικὸν συμφέρον θὰ ὑπερτερήσῃ τοῦ ἀτομικοῦ διότι ὁ νῦν Ἄρχων τῆς Ἐκκλησίας δὲν εἶνε βεβαίως ἐξ ἐκείνων οἵτινες πτοοῦνται ἐνώπιον καὶ τοῦ μεγίστου κινδύνου, προκειμένου ἵνα ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῶν τυχὸν κακῶς ἐχόντων· ἄλλως τε πᾶσα ἔκνομος ἀντενέργεια δύναται νὰ ἐκκαλεσθῇ καὶ πρὸ τῶν πολιτικῶν δικαστηρίων.

Ἤδη προκειμένου νὰ θέσωμεν τέρμα εἰς τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς τονίζομεν ἰδιαζόντως ὅτι ἐπιβάλλεται εἰς τὴν Κυβέρνησιν ὅπως τὸ ἐφ' ἑαυτὴν συντελέσῃ πάσῃ θυσίᾳ εἰς τὴν ταχίστην ἐξακρίβωσιν τοῦ δικαίου, συνιστῶσα εἰς τὰ Δικαστήρια τὴν κατὰ προτίμησιν περάτωσιν τῆς δίκης Φανερωμένης· τὸ κοινὸν συμφέρον εἶνε ἀνάγκη νὰ προτιμηθῇ τοῦ ἀτομικοῦ ἐὰν δι' οἱονδήποτε λόγον κριθῇ ἀδύνατος ἡ σύστασις ἐκτάκτου δικαστηρίου δι' Ἁρμοστειακοῦ διατάγματος· ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει διὰ πᾶσαν ἐκ τῆς ἀναβολῆς ζημίαν εὐθύνεται κατὰ μέγα μέρος καὶ αὐτὴ ἡ Κυβέρνησις, καθόσον κοινότατον ἀξίωμα θὰ εἴπωμεν, τονίζοντες ὅτι τὰ κακὰ ἀποτελέσματα οἱασδήποτε πράξεως καταλογίζονται ἐξ ἴσου καὶ εἰς ἐκεῖνον ὅστις διαπράττει τὴν κακὴν πρᾶξιν καὶ εἰς πάντα ὅστις δυνάμενος ἀποφεύγει νὰ ἀνακόψῃ δι' ἐπεμβάσεως τοῦ κακοῦ τὴν ἐνέργειαν.

Η ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ ΠΡΟΤΕΣΤΑΝΤΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ

Ἐπὶ τοῦ ἄνω μέρους τῆς εἰσόδου τῆς ἐν Λευκωσίᾳ προτεσταντικῆς Ἐκκλησίας ὁ διαβάτης ἀναγινώσκει ἐπὶ μαρμαρίνης πλακὸς Ἑλληνικοῖς γράμμασι τάδε: «Εὐαγγελικὴ Ἐκκλησία ἱδρυθεῖσα ὑπὸ Ἀνασασίου Πεπονιάδου». Διὰ τῶν λέξεων τούτων ἡ προτεσταντικὴ προπαγάνδα θέλει νὰ παραστήσῃ ὅτι ὁ ἱδρυτὴς τῆς ἀντορθοδόξου ταύτης Ἐκκλησίας ὑπῆρξε Κύπριος Ἕλλην πρώην Ὀρθόδοξος, ὁ δωρήσας τὸ κτῆμα ἐν ᾧ κεῖται ἥ τε προτεσταντικὴ Ἐκκλησία καὶ ἡ οἰκία τοῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν προσηλυτιστικὴν ἑταιρείαν ἰατροῦ.

Ἀποκρούομεν διαρρήδην τὴν ὕβριν ταύτην τὴν ἐπιρριπτομένην γενικῶς ἐπὶ τῶν ὀρθοδόξων καὶ φιλοπατρίδων Λευκωσιατῶν καὶ ἐπιθυμοῦμεν πρὸς γνῶσιν ἰδίᾳ τοῦ κοινοῦ τῶν ἄλλων τῆς Κύπρου πόλεων καὶ κωμῶν νὰ παραστήσωμεν τὰ γεγονότα ὑπὸ τὴν ἀπαστράπτουσαν τῆς ἀληθείας μορφήν, ὅπως ἀποτρέψωμεν τὴν μομφὴν ἀπὸ τῆς Κυπριακῆς πρωτευούσης καὶ τῶν φιλοπολίδων ταύτης κατοίκων καὶ ἀποδώσωμεν ταύτην ὅπου ὄντως ἀνήκει.

Καθ' ὃν χρόνον οἱ γνωστοὶ ἄνθρωποι πὰν μέσον μετήρχοντο πρὸς κατίσχυσιν τῶν κομματικῶν αὐτῶν σκοπῶν, ἵδρυον συγχρόνως τὴν παρὰ τὸ θέατρον Παπαδοπούλλου παρασυναγωγὴν, ἔνθα συνήθροιζον τοὺς ἁπλοϊκωτέρους καὶ ἀμαθεστέρους ἵνα ἀκούσωσιν οὗτοι παρὰ Τεκνοπούλων καὶ Κολεσιδῶν τὸ μὲν ὕβρεις κατὰ τῶν ὁμοθρήσκων καὶ ἀδελφῶν αὐτῶν, τὸ δὲ ἐνωτισθῶσι κηρυγμάτων καὶ διδασκαλιῶν αἵτινες μετὰ τῶν ἀπὸ κοινοῦ ψαλλομένων θρησκευτικῶν ὕμνων ἐν τῇ ἰδιωτικῇ ἐκείνῃ οἰκίᾳ, ἔδιδον αὐτόχρημα εἰκόνα προτεσταντικῆς παρασυναγωγῆς. Τὰ πράγματα ἀτυχῶς ἀπέδειξαν τὸ βάσιμον καὶ δίκαιον τῶν γενομένων καὶ τότε δριμυτάτων ἀλλὰ καὶ δικαιοτάτων παρατηρήσεων κατὰ τῶν ἐκμεταλλευτῶν τῶν ὁσίων καὶ ἱερῶν τοῦ φιλοθρήσκου τούτου λαοῦ, καθότι ὁ μὲν εἷς τούτων ὁ Κολεσίδης ἀποβαλὼν τὸ προσωπεῖον προσελήφθη φανερὰ ὡς ἱεροκήρυξ τῆς προτεσταυτικῆς Ἐκκλησίας, ὁ δ' ἕτερος ὑπὸ τὰ ἀναθέματα καὶ τὰς ἀρὰς τοῦ ὀρθοφρονοῦντος λαοῦ ἠναγκάσθη νὰ δραπετεύσῃ συνεπείᾳ ἐπίσης τῶν ἀντορθοδόξων καὶ ἀνθελληνικῶν κηρυγμάτων του παρασιτῶν ἤδη ἐν Λονδίνῳ ὡς λαϊκός.

Θῦμα τῆς παρὰ τὸ θέατρον τότε παρασυναγωγῆς ὑπῆρξεν ἀτυχῶς καὶ γερόντιόν τι, ὁ ἄρτι ἀποθανὼν Ἀναστάσιος Πεπονιάδης, ὁ φερόμενος ὡς ἱδρυτὴς τῆς παρὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Προτεσταντικῆς Ἐκκλησίας. Ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος σαγηνευθεὶς εἰς τὴν προτεσταντικῷ τῷ τρόπῳ τέλεσιν τῶν θρησκευτικῶν ἑορτῶν, ὑπῆρξεν ἐπὶ μακρὸν χρόνον πιστὸς ὀπαδὸς καὶ ἀκόλουθος τῆς παρασυναγωγῆς, καὶ τοιοῦτο γερόντιον καταπεπονημένον καὶ ἐξηντλημένον σωματικῶς πάντως δὲ καὶ πνευματικῶς ὑπὸ τοῦ βάρους τῶν ἐτῶν, ἐθεώρησε καύχημα ἡ ἐν Λευκωσίᾳ προτεσταντικὴ προπαγάνδα ὅτι κατέστησε τυφλὸν καὶ πιστὸν αὐτῆς ὀπαδόν.

Δεῖγμα τῆς ἀνισορρόπου πνευματικῆς καταστάσεώς του εἶχε δείξῃ ὁ Ἀναστάσιος Πεπονιάδης καὶ ὅτε παρακολουθῶν τὰς τελετὰς τῆς ἐν Λευκωσίᾳ Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ἐζήτησε τέλος νὰ ἀσπασθῇ καὶ τὰ δόγματα αὐτῆς. Πάνυ δὲ ὀρθῶς καὶ δικαίως ὑπεδείχθη αὐτῷ ὑπὸ τοῦ τότε ἀχιδιακόνου τῆς Ἀγγλικανικῆς Ἐκκλησίας ὅτι οὐδένα λόγον εἶχε νὰ καταλίπῃ τὴν θρησκείαν τῶν πατέρων του, τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, πρὸς ἣν καὶ αὐτοὶ οἱ Ἄγγλοι μετὰ σεβασμοῦ ἀείποτε ἀπέβλεψαν.

Ἀλλ' ὁ πειρασμὸς ἐν τῷ γεγηρακότι ἐκείνῳ σαρκίῳ ἦτο φαίνεται λίαν ἰσχυρὸς, καὶ ὁ Ἀναστάσιος Πεπονιάδης ἐξηκολούθησε παρακολουθῶν τὰ διδάγματα τοῦ Κολεσίδου τὰ συνεχιζόμενα ἐν τῇ προτεσταντικῇ ἐκκλησίᾳ πρὸς ἣν μετέστη εἶτα ὁλοψύχως. Πᾶν ἄλλο φυσικὸν καὶ τρυφερὸν αἴσθημα ἀπεσβέσθη τέλεον ἐκ τῆς καρδίας του καὶ τὴν μεγάλην περιουσίαν του κατέλιπεν ὁλόκληρον ὑπὲρ τῆς προτεσταντικῆς προπαγάνδας. Καὶ ὅμως ὁ γέρων ἐκεῖνος καταλείπει συγγενεῖς διατελοῦντας ἐν ἐντίμῳ πενίᾳ οἵτινες τυγχάνουσιν οἱ φυσικοὶ καὶ νόμιμοι κληρονόμοι τῆς ἐκ 4—5 χιλ. λιρῶν περιουσίας του, καὶ ἐν τούτοις τὸ χρῆμα τοῦτο κατακρατεῖ σήμερον ἡ Ἑταρεία ἡ διδάσκουσα ἐν ὀνόματι **τοῦ οἰκτέρμονος καὶ ἐλεήμονος θεοῦ!**

Τὸ εἰρωνικὸν βλέμμα μετ' ἐκφραστικοῦ μειδιάματος ὅπερ ἔρριψαν ἡμέραν τινὰ δύο ἐνεργὰ τῆς προτεσταντικῆς προπαγάνδας μέλη ἐπὶ τῶν ἀπόρων συγγενῶν τοῦ ἀποβιώσαντος ἀρνησιθρήσκου γέροντος, εἰμεθα βέβαιοι ὅτι θὰ διέσχισε τὰ σπλάγχνα καὶ θὰ ἔτρωσε βαθέως τὴν καρδίαν τῶν ἀτυχῶν ἐκείνων πλασμάτων, ἀλλὰ τὴν ὕβριν ταύτην σύμπασα ἡ ὀρθόδοξος Ἑλληνικὴ κοινότης θεωρεῖ ἀπευθυνομένην καὶ καθ' ἑαυτῆς.

Εἰς αἴθουσαν προσηρτημένην τῇ προτεσταντικῇ Ἐκκλησίᾳ γίνονται καὶ ἐπισκέψεις ἰατρικαὶ προσερχομένων ἀπόρων ἀσθενῶν ὑπὸ ἰατροῦ ἀνήκοντος εἰς τὴν Ἑταιρείαν, ἀλλ' ὑπὸ τίνας ὅρους; Πρὶν ἢ ὑποστῶσι τὴν Ἰατρικὴν ἐξέτασιν εἶνε ὑποχρεωμένοι οἱ ἄθλιοι οὗτοι Κύπριοι ὀρθόδοξοι ν' ἀκούσωσι παρ' ἀρνησιθρήσκου τινὸς κήρυγμα προτεσταντικόν! Καὶ οὕτω λοιπὸν μία εὐεργετικωτάτη ἐπιστήμη ἡ ἰατρικὴ, γίνεται ὄργανον μιᾶς ἑταιρείας ἐπὶ σκοπῷ προσηλυτιστικῷ! Δὲν ἐρυθριῶσιν ἀρά γε ἐξ ἐντροπῆς οἱ προσερχόμενοι ἐκεῖ πρὸς θεραπείαν ὅπως χάριν οἰκονομίας χρηματικῶν τινων κερματίων ὑποχρεῶνται ν' ἀκούσωσι προτεστσντικὸν κήρυγμα; Διότι δὲν ὑποθέτομεν ὅτι ἄλλη τις αἰτία ὠθεῖ τούτους εἰς τὴν παρὰ τῷ ἰατρῷ τῆς προπαγάνδας ἐπίσκεψιν, ἀφοῦ εἶνε παγκοίνως γνωστὸν ὅτι οἱ Ἕλληνες ἰατροὶ τῆς πρωτευούσης οὐδόλως ὑστεροῦσι, πολλοῦ γε καὶ δεῖ τοῦ προτεστάντου συναδέλφου των! Καὶ οἱ μὲν σχετικῶς εὔποροι τῶν προσερχομένων ἀσθενῶν ἂς θεωρήσωσι τὸ ζήτημα, πλὴν τῆς θρησκευτικῆς καὶ ἐθνικῆς αὐτοῦ ἀπόψεως καὶ ὡς ζήτημα ἀτομικῆς ἀξιοπροπείας, διὰ δὲ τοὺς ἀπόρους ποιούμενοι ἔκκλησιν εἰς τὰ φιλάνθρωπα αἰσθήματα τῶν Ἑλλήνων ἰατρῶν τῆς πρωτευούσης, παρακαλοῦμεν αὐτοὺς θερμῶς ὅπως παρέχωσιν εἰς αὐτοὺς δωρεὰν τὰς ἰατρικὰς αὐτῶν ἐπισκέψεις πρᾶγμα ὅπερ ἐομὲν βέβαιοι ὅτι θὰ συμβαίνῃ καὶ ἄνευ τῆς παρακλήσεως ἡμῶν ταύτης.

Ἀναμένομεν παρὰ τῶν φιλοπατρίδων διδασκάλων ὅπως ἀναπτύξωσι τὰ δέοντα παρὰ ταῖς κοινότησι, ἐν αἷς ἀσκοῦσι τὸ ὑψηλὸν καὶ εὐγενὲς αὐτῶν ἔργον βέβαιοι ὄντες ὅτι οὕτως ἐνεργοῦντες προσφέρουσιν ἀληθῆ ὑπηρεσίαν εἰς τὴν Πατρίδα.

Στρέφοντες τέλος τὰ βλέμματα πρὸ-

τὸ ἐνταῦθα θρησκευτικὸν καὶ ἐθνικὸν ἡμῶν κέντρον, τὴν Ἀρχιεπισκοπήν, ἣν διευθύνει σήμερον ἱεράρχης πεπροικισμένος ὑπὸ τῶν ὑψηλοτέρων ἑλληνικῶν Χριστιανικῶν ἀρετῶν, εὐλαβῶς παρακαλοῦμεν Αὐτὸν ὅπως ἀξιώσῃ προσοχῆς τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς τὰς ἀφορώσας ὕψιστα συμφέροντα ἐθνικὰ καὶ θρησκευτικά. Μετὰ βαθυτάτης ὀδύνης ἀναγραφόμεν καὶ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐθεάθησαν ὀρθόδοξοι ἱερεῖς προσερχόμενοι δι' ἐπίσκεψιν ἰατρικὴν κοθ' ἃς ἡμέρας τῶν ἰατρικῶν ἐπισκέψεων προηγεῖται τὸ κήρυγμα, ἤτοι ἀνὰ πᾶσαν Τρίτην καὶ Παρασκευήν. Ἂν μὴ τὸ κακὸν ἀνακοπῇ ἐν τῇ γενέσει του φοβούμεθα μὴ θρηνήσωμεν διὰ σοβαρώτερα γεγονότα, διότι ὁ λαὸς θέλει ἐξοικειωθῇ πρὸς τὰ προτεσταντικὰ κηρύγματα καὶ οἱ φραγμοὶ μεταξὺ τῆς Ὀρθοδόξου ἡμῶν Ἐκκλησίας καὶ τῆς Προτεσταντικῆς δὲν θὰ εἶνε πλέον ἀνυπέρβλητοι.

Χαράξαντες τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς ἠθελήσαμεν νύξιν μόνον νὰ ποιήσωμεν τοῦ συντελουμένου ἔργου ἐν τῇ παρὰ τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν προτεσταντικῇ ἐκκλησίᾳ χωρὶς, ἐννοεῖται νὰ ἐμφορώμεθα αἰσθημάτων μισαλλοδόξων. Τὸ ἀνεξίθρησκον ἄλλως τε εἶνε προσὸν χαροκτηρίζον τὴν ἀγωγὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ· ἀλλὰ καὶ δὲν ἐπιθυμοῦμεν διὰ τῆς ἀνοχῆς ἡμῶν νὰ ἐπιτρέπωμεν εἰς προπαγάνδας ξένας νὰ ἐκτελῶσιν ἔργα κσιρίως βλάπτοντα ἡμᾶς. Ὅθεν εἰς τοὺς ἁρμοδίους καὶ δὴ εἰς τὴν ἀνωτάτην ἡμῶν Ἐκκλησιαστικὴν ἀρχὴν ἐπιβάλλεται ἡ λῆψις τῶν νομίμων ἐκείνων μέτρων ἅτινα θεωροῦνται ἀναγκαῖα καὶ πρόσφορα πρὸς περιφρούρησιν τῶν θρησκευτικῶν δοξασιῶν καὶ τῶν ἐθνικῶν αἰσθημάτων τοῦ Ἑλληνικοῦ τῆς νήσου ταύτης λαοῦ.

ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΦΥΜΑΤΙΩΣΕΩΣ

[Συνέχεια].

Ἐπρόκειτο λοιπὸν νὰ τροποποιηθῇ ἡ μιασματικότης τοῦ βακτηριδίου τῆς φυματιώσεως ὅπως ὁ Pasteur ἐτροποποίησε τὴν μιασματικότητα τοῦ βακτηριδίου τοῦ ἄνθρακος. Ἡ πλαστικότης τῶν μικροβίων εἶναι τὸ θεμέλιον τῆς μεθόδου τοῦ Parteur τὸ νὰ ἐξασθενῇ τὸ νοσογόνον σπέρμα· ἐξασθενεῖται δὲ τὸ νοσογόνον σπέρμα καλλιεργούμενον εἰς ἀνώμαλον θερμοκρασίαν ἢ ἀφινόμενον νὰ παλαιώσουν αἱ καλλιέργειαι ἄνευ μετεμφιεύσεως, ἢ ἐκθέτων ταύτας ὑπὸ τὴν ἐπίδρασιν ὡρισμένων χημικῶν μέσων.

Πᾶσαι αἱ προσπάθειαι πρὸς ἐπίτευξιν τῶν ἀνωτέρω ἠστόχησαν ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῶν ἀρχαίων πειραμάτων τοῦ Granche καὶ Hipp ἅτινα ἦσαν ἐν τῇ ἐποχῇ των ὅλως νέα μέχρις ἐκείνων τοῦ Levy ὅστις ἐπίστευσεν εἰς τὴν ἐξασθένησιν τοῦ βακτηριδίου διὰ τῆς ἐνεργείας τῆς γλυκερίνης. Προκειμένου περὶ τῶν φυματικῶν βακτηριδίων, ἡ παλαιότης ὀλίγων μηνῶν δὲν ἐνεργεῖ ποσῶς. Πρέπει νὰ παλαιωθῇ ἐπὶ ἔτη. Ἐσπουδάσθη ἐν τῷ χημικῷ Ἐργαστηρίῳ Pasteur εἶδος βακτηριδίου ὅπερ ἐφαίνετο ὅτι ἔχασε τὴν μιασματικότητα αὐτοῦ ἐν διαστήματι δώδεκα χρόνων. Ἡ ἐξασθένησις αὕτη ἄλλως τε ἐλαφρὰ δὲν ἦτο παρὰ ἀρχή. Ὅταν ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ ἐπὶ ὡρισμένου εἴδους ζώου θὰ γνωσθῇ, θὰ δυνάμεθα ἀράγε νὰ συμπεράνωμεν ἐκ τούτου ποία ἦτο ἡ ἐνέργεια αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου; Ἐπειδὴ δὲν κατέχομεν τὴν μέθοδον τῆς ἐξασθενήσεως τοῦ φυματικοῦ βακτηριδίου δὲν ὑπάρχει ἔτι ἐνοφθαλμισμὸς κατὰ τὴν μέθοδον τοῦ Pasteur ἐνατίον τῆς φυματιώσεως. Δυνάμεθα νὰ ἐλπίζωμεν εἰς τὸν ἐνοφθαλμισμὸν κατὰ τὴν μέθοδον Jenuer; Θὰ εὕρωμεν ἐν τῇ φύσει βακτηρίδια τῶν ὁποίων ἡ μιασματικότης θὰ ἐπέδρα ὡς πρὸς τὸ βακτηρίδιον τῆς τοῦ ἀνθρώπου φυματιώσεως ὅπως τὸ ἐνοφθαλμίζομεν ὡς τοῦτο γίνεται διὰ τῆς λύμφης τῆς δαμαλίδος εἰς τὴν εὐλογίαν; Θὰ εὕρωμεν ἐν τῇ φύσει ἕτοιμον βακτηρίδιον ὅπερ θὰ εἶναι αὐτὴ ἡ λύμφη ἣν δὲν δυνάμεθα νὰ κατασκευάσωμεν;

Ὑπάρχουσι καὶ ἄλλαι φυματιώσεις πλὴν τῶν τοῦ ἀνθρώπου· π. χ. αἱ φυματιώσεις τῶν βοῶν τῶν ἀλόγων τῶν πτηνῶν, τῶν βατραχίων καὶ τῶν ἰχθύων. Ἡ φυματίωσις ὑπάρχει παντοῦ ἐν τῇ φύσει, ἐπὶ τοῦ κόρφους τῆς χλόης, ἐπὶ τοῦ καυλοῦ τῶν ἀγροστοειδῶν, εἰς τὰς κόπρους εἰς τὰ ὕδατα· ὡσαύτως ὑπάρχουσι βακτηρίδια ἔχοντα τὴν ὑφὴν καὶ τὴν ὀξείαν ἀντίστασιν τῆς φυματιώσεως τοῦ ἀνθρώπου. Τὰ εἴδη τοῦτα τῶν βακτηριδίων ἔχουσι διάφορον μιασματικότητα. Ἡ μιασματικότης βακτηριδίου τινος εἶναι σχετικὴ ὡς πρὸς τὸ εἶδος τοῦ ζώου, εἰς ὃ ἐνοφθαλμίζεται καὶ ἥτις ἀντιδρᾷ. Τὸ φυματικὸν βακτηρίδιον τῶν βοῶν εἶνε μᾶλλον μιασματικὸν εἰς τὸν κόνικλον παρὰ τὸ μικρόβιον τῆς φυματιώσεως τοῦ ἀνθρώπου ἦδη λίαν μιασματικοῦ. Τὸ φυματικὸν βακτηρίδιον τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ἧττον μιασματικὸν διὰ τὸν κόνικλον ἢ τὸ μικρόβιον τῶν πτηνῶν ἢ τὸ φυματικὸν μικρόβιον τοῦ φυτικοῦ βασιλείου. Ὁ ψιττακὸς εἶναι ἐξίσου εὐαίσθητος εἰς τὸ φυματικὸν μικρόβιον τοῦ φυτικοῦ βασιλείου καὶ εἰς τὸ τοῦ ἀνθρώπου. Οἱ μῦς εἶσιν μᾶλλον εὐαίσθητοι εἰς τὸ βακτηρίδιον τῶν πτηνῶν παρὰ εἰς τὸ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ κυρία Lydia Ralinowitsch· ἐσπούδασεν εἰς τὸν Ζωολογικὸν κῆπον τοῦ Βερολίνου 45 πιθήκους θανόντας ἐξ αὐτομάτου φυματιώσεως· ἐπὶ 27 ἡ σπουδὴ ἦτο πλήρης ἀναφορικῶς διὰ τὰς ἀνατομικὰς βλάβας διὰ τὴν καλλιέργειαν καὶ μιασματικότητα τῶν βακτηριδίων· ἐξ αὐτῶν ἀναφέρει ὅτι φυματιώδεις μολύνσεις τῶν πιθήκων ἀπεδίδοντο εἰς εἴδει ἢ εἰς ποικιλίας μικροβίων πολὺ διαφόρων ἀναλόγως τῶν περιστάσεων. Ἐπὶ 19 περιπτώσεων μόνον ἐπρόκειτο περὶ μολύνσεως ἐξ ἀνθρωπίνου φυματικοῦ βακτηρίδου. Ἐπὶ τριῶν ἐπρόκειτο περὶ βοείου φυματικοῦ βακτηρίδου εἰς μίαν περίπτωσιν ἐπρόκειτο περὶ βακτηριδίου ὑπὸ τύπου ἀνθρωπίνου εἰς τὸν πνεύμονα δὲ καὶ εἰς τὸν σωλῆνα βακτηρίδια ὑπὸ τύπου βοείου· εἰς δύο περιπτώσεις τὰ βακτηρίδια προσωμοίαζον τὸν τύπον παρεμφερῆ πρὸς τὸ τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῶν βοῶν. Εἰς μίαν δὲ περίπτωσιν ἐπρόκειτο μόνον περὶ φυματικοῦ βακτηριδίου τοῦ φυματικοῦ βασιλείου. Εἰς ἑτέραν δὲ περίπτωσιν τὸ φυματικὸν βακτηρίδιον προσωμοίαζε τὸ τοῦ φυτικοῦ βασιλείου. Δὲν εἶναι πάντοτε εὔκολον νὰ ταξεινομήσῃ τις τὰ βακτηρίδια. Ἡ κυρία Racinowitsch στηριζομένη ἐπὶ τῶν δυσκολιῶν τῆς ταξινομήσεως καὶ ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως διαμέσου τύπου φρονεῖ κατὰ βάθος ὅτι ἓν εἶδος φυματικοῦ βακτηριδίου ὑπάρχει ὅπερ μεταβάλλεται εἰς ποικίλας μορφὰς διὰ τῆς προσαρμογῆς ἐπὶ τῶν διαφόρων εἰδῶν τοῦ φυτικοῦ βασιλείου.

Ἐν τούτοις ἡ παρατήρησις καὶ τὰ πειράματα κατέληξαν εἰς τὸ νὰ διακρίνωμεν τρεῖς μεγάλας τάξεις τῆς φυματιώσεως καὶ τῶν βακτηριδίων αὐτῆς· 1) ἡ φυματίωσις τῶν θυλαστικῶν· 2) ἡ τῶν πτηνῶν καὶ 3) ἡ τῶν ψυχραίμων ζώων.

Τὰ βακτηρίδια ταῦτα παραβαλλόμενα πρὸς τὰ τοῦ ἀνθρώπου ἅτινα μᾶς ἐνδιαφέρουσι μᾶλλον κατέχουσι κατιοῦσαν κλίμακα μιάνσεως. Καὶ πρὸς τὰ βακτηρίδια τῶν ψυχραίμων ζώων λ.χ. τῶν ὄφεων τῶν βατράχων, τῶν ἰχθύων· ὑπάρχουσι προσέτι πληθώρα βακτηριδίων ἅτινα ἀνθίστανται εἰς τὰ ὀξέα, διεσκορπισμένα εἰς τὴν φύσιν, εἰσὶν τόσον ὀλίγον μιασματικὰ διὰ τὸν κόνικλον ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ τὰ ὀνομάσωμεν παθογόνα καὶ ἐκτεθυλακισμένα ἐν τῇ κυριαρχείᾳ τῶν ψευδῶν παραφυματικῶν βακτηριδίων.

Τοῦτο εἶναι ὡραῖον φιλοσοφικὸν πρόβλημα νὰ ἐρωτήσῃ τις ἐὰν ὑπάρχῃ μεταξὺ τῶν πολλαπλῶν εἰδῶν τῶν βακτηριδίων τούτων γενεολογία τις. Ἐὰν τὰ παθογόνα ταῦτα βακτηρίδια λ.χ. τῶν θυλαστικῶν δὲν ἦσαν ἔκπαλαι ἀβλαβῆ, προσδευτικῶς δὲ ἐφαρμοζόμενα εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῶν ζώων σήμερον ἀποτίουσι τὰ ἔξοδα τῆς ἀναπτύξεως αὐτῶν. Ἐὰν ἡ ὀξύνεια Δαρβινικοῦ πνεύματος δὲν εὕρισκε τὸν πρόγονον τοῦ φυματικοῦ βακτηριδίου τοῦ γένους ἡμῶν εἴς τι βακτηρίδιον ὅπερ ἀνεβλάστησε τὸ πρῶτον ἐπὶ τῆς χλόης τῶν λειμώνων καὶ ὅπερ ἐξοικειώθη εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῶν χορτοφάγων ζώων διὰ τῆς βοσκῆς αὐτῶν καὶ ὅπερ διῃλθεν ἐξ αὐτῶν εἰς τὸν ἄνθρωπον διὰ τοῦ γάλακτος τοῦ βουτύρου τοῦ τυροῦ εἰς τὴν ἐποχὴν ἢ μᾶλλον πρὸ τῆς ἐποχῆς τῶν Πατριαρχῶν καὶ τῶν νομάδων φυλῶν.

Τὸν μετασχηματισμὸν ἢ τὰς μεταλλιγὰς τῶν φυματικῶν βακτηριδίων ἐδοκίμασαν ἐν μικροβιολογικοῖς ἐργαστηρίοις νὰ τοὶς ἀποδείξωσι καὶ ἐμπράκτως. Βακτηρίδια τῶν θερμαίμων ζώων ἐνοφθαλμίσθησαν εἰς ψύχραιμα ζῶα ἐναλλάξ· συνέκρινον τὴν μιασματικότητα πρὸ καὶ μετὰ τὰς δοκιμὰς ταύτας τῆς τεχνικῆς προσαρμογῆς. Τὰ βακτηρίδια ταῦτα διετήρησαν τὰς ἰδιότητας ἃς εἶχον ἐν ἀρχῇ. Μιασματικὰ ἢ μὴ διὰ τὸ νέον περιβάλλον αὐτῶν δὲν ἐτροποποιήθησαν. Οὐδέποτε οὐδὲν φυματικὸν βακτηρίδιον ἀνθρώπινον ἐπὶ ἑρπετῶν καὶ βατράχων ἀπέκτησε ἐνοφθαλμιστικὰς ἰδιότητας ἀπέναντι τοῦ κανονικοῦ ἀνθρωπίνου φυματικοῦ βακτηριδίου ὡς λ. χ. ἡ λύμφη τῆς εὐλογιώδους δαμαλίδος ἀπέναντι τοῦ νοσογόνου σπέρματος τῆς εὐφολίας.

Οἱ πρῶτοι πειραματισταὶ εἶχον καλῶς βεβαιώσει ὅτι ἐπέτυχον μεταμόρφωσεις τοῦ ἀνθρωπίνου φυματικοῦ βακτηριδίου εἰς βακτηρίδιον τῶν ψυχραίμων ζώων καὶ ἰδίᾳ παρὰ τοῖς βατράχοις. Τοῦτο ἦτο λάθος ὅπερ μετ' ὀλίγον ἐξηγήθη. Ἔσπειραν ἀνθρώπινα βακτηρίδια, συνέλλεξαν βακτηρίδια ψυχραίμων ζώων ἢ ἁπλᾶ ἀνθιστάμενα εἰς τὰ ὀξέα ἀλλὰ τὰ τελευταῖα ταῦτα δὲν προήρχοντο ἐκ τῶν ἀνθρωπίνων βακτηριδίων, Ταῦτα ἦσαν παράσιτα οὐχὶ παθογόνα, σαπρόφυτα ἅτινα εἰσῆλθον εἰς τὸν ὀργανισμὸν τῶν βατράχων ἢ τῶν σαυρῶν ἐκ τῶν ὑδάτων ἢ ἐκ τῶν χλοῶν ἢ ἐκ τῶν ἰχθυοδοχείων ἢ ἐξ ἐκείνων τῶν βακτηριδίων ἅτινα διέμενον πάντοτε ἐν τῷ βατράχῳ χωρὶς νὰ πρυξενήσωσι αὐτῷβλάβην (πειράματα Herrog Wober Faute. Δύναται ἴσως βακτηρίδιον ἀνθρώπινον νὰ ἐπιφέρῃ βλάβας τινας φυματιώδους φύσεως εἰς ἑρπετόν τι· δὲν μεταμορφοῦται ὅμως διὰ τοῦτο εἰς βακτηρίδιον ἔχων τὸν τύπον τῶν θερμαίμων ζώων (πειράματα τοῦ Bertarelli κατὰ τὸ 1905 τοῦ Sorgo καὶ Suess κατὰ τὸ 1897.

(ἀκολουθεῖ.)

Ν. Θ. Δέρβης.

ΡΥΠΑΡΟΓΡΑΦΟΣ

Ο «ΚΥΠΡ. ΦΥΛΑΞ»;

Ἀπ' αὐτῆς τῆς ἀρχῆς τῆς ἐκδόσεως αὐτῆς ἡ κατ' εὐφημισμὸν τραγικώτατον καλουμένη «Πατρὶς» δὲν ἔπαυσε φληναφοῦσα μυρία ὅσα ἀναίσχυντα κατὰ τοῦ «Κυπρ. Φύλακος» καὶ δια τοῦ ἰδίου τοῦ ὑπευθύνου στόματος ἐκπομπεύουσα τὸ ὑψηλὸν δημοσιογραφικὸν ἐπάγγελμα καὶ δι' ἄλλων συνεργατῶν· στερουμένη τῆς ἠθικῆς ἐκείνης ἱκανότητος ὅπως στρέφουσα ἐφ' ἑαυτὴν ἐσωτερικὸν βλέμμα ἀντιληφθῇ τὴν ἠθικὴν αὐτῆς ποιότητα καὶ ἀξίαν, ἐλέγχει τὸν «Κυπρ. Φύλακα» ὡς δῆθεν φύλλον ρυπαρογραφικόν· ἐὰν διὰ τῆς προσωνυμίας ταύτης σημαίνεται ὅτι πολλάκις ἀτυχῶς ἐρρυπάναμεν τὴν ἄσπιλον ἡμῶν δημοσιογραφικὴν λαβίδα βυθίσαντες ταύτην εἰς τὰ σαπρὰ κρέατα τῆς φαυλότητος πρὸς εὐεργετικὴν τῆς κοινωνίας ἀπὸ μιασματικῆς νόσου ἀπαλλαγὴν, ἐὰν διὰ τῆς φράσεως «φύλλον αἰσχρογραφικὸν» νοῆται ὁ κατὰ τῆς πολυωνύμου αἰσχρότητος ἀμείλικτος ἡμῶν πόλεμος καθ' ὃν πρυσηγγίσαμεν —εἶνε ἀληθὲς— μετὰ προφανοῦς αὐταπαρνήσεως τὸ αἰσχρὸν, ἀκριβῶς ἵνα ὀλέθρια κατ' αὐτοῦ καταφέρωμεν κτυπήματα, δεχόμεθα εὐχαρίστως τὴν διὰ τὸ σωτήριον ἡμῶνἔργον προσωνυμίαν· διενοήθημεν ἀείποτε τὸ ὑψηλὸν κοινωνικὸν συμφέρον ἐν ἐσχάτῃ μοίρᾳ τάξαντες τὸ προσωπικὸν ἡμῶν τοιοῦτον καὶ τούτου ἕνεκεν δὲν ἐδιστάσαμεν ὅπως δώσωμεν τραχεῖάν πως —κατωτέραν τοῦ δέοντος— λεκτικὴν ἐκδήλωσιν εἰς τὰ πληροῦντα τὴν ψυχὴν ἡμῶν αἰσθήματα τῆς ἀγανακτήσεως κατὰ πάσης μολυσματικῆς ἕστίας ἀπὸ πεποιθήσεως ἐθεωρήσαμεν κσὶ θεωροῦμεν τὸ ἐπάρατον παρελθὸν ὡς ἄξιον πάσης, καὶ τῆς σφοδροτάτης πριοβολῆς, διὸ ὡς μέγιστον ἄρθρον τοῦ δημοσιογραφικοῦ ἡμῶν προορισμοῦ ἐτάξαμεν τὸν ἀδιάλλακτον κατὰ τῆς ἀντεθνικῆς φυτρίας πόλεμον, ἀκριβῶς ὡς εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ στρέψωμεν ἀνενδοιάστως τὰ ἀσθενῆ ἡμῶν πνευματικὰ βέλη καὶ κατὰ τῶν φίλων τοῦ παρόντος ἐάν ποτε παρὰ προσδοκίαν ἤθελον οὗτοι ποτὲ ἐκτραπῇ τῆς τροχιᾶς τῶν θρησκευτικῶν ἢ ἐθνικῶν καθηκόντων αὐτῶν.

Ἐὰν ὅμως ἀποκαλῆται ὑπὸ τοῦ ἐκπτώτου πολιτικοῦ ὁ «Κυπρ. Φύλαξ» ρυπαρογραφικὸν φύλλον ἐν τῇ ἐννοίᾳ ὅτι ἀνηθίκως ἔθιξε διὰ τῆς ὀξείας τῆς γραφίδος αὐτοῦ αἰχμῆς τὴν τιμὴν ἐναρέτων τῆς ἡμετέρας ἢ ἄλλης κοινωνίας μελῶν τότε δι' ὅλων ἡμῶν τῶν δυνάμεων ἀποκρούομεν τὴν ὕβριν ταύτην ὡς ἀνάξιαν ἀνθρώπων ἐντίμων μεμορφωμένων διανοητικῶς τε καὶ ἠθικῶς Ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἡ ρυπαρότης ἔγκειται ἐκτὸς τῆς ψυχῆς τοῦ γράφοντος καὶ ὄχι μόνον δικαίωμα ἀλλὰ καὶ ἐπιτακτικὸν ἔχει καθῆκον ἡ ἀληθὴς δημοσιογραφία ὅπως διὰ τῶν γραφομένων ἐξεγείρῃ εἰς ἄμυναν τὴν κοινωνικὴν ψυχὴν κατὰ τῶν ἐπαπειλούντων ταύτην ἠθικῶν μικροβίων· ἄλλως ἐνεργοῦσα περιορίζεται εἰς στενώτατα ὅρια τὴν ἑαυτῆς δρᾶσιν ἀποσκοποῦσα μόνον τὸν δυθύραμβον νόθων ἔργων ἀμφιβόλου ἀξίας, ξηρὰν ἀναγραφὴν γεγονότων καὶ ἰδεῶν ἀψύχων, διαφήμισιν βιομηχανικῶν προϊόντων τοῦ πνεύματος καὶ τῶν χειρῶν καὶ εἴτι ἄλλο τοιοῦτον· ἐν ὑποδούλῳ πρὸ πάντων χώρᾳ, ἡ δημοσιογραφία δὲν πρέπει νὰ θεωρῆται ἐνέχουσα ἁπλῶς τὸν σκοπὸν διδακτικοῦ τινος βιβλίου ἀλλὰ μετὰ τούτου πρέπει καὶ νὰ παρίσταται ἀκοίμητος καὶ ἀπτόητος φύλαξ τῶν ἠθικῶν τοῦ ἀναγνώστου δυνάμεων ταῦτα λέγομεν οὐχὶ κυρίως χάριν τοῦ γνωστοτάτου τέκνου τῆς κομματικῆς ἐν Λευκωσίᾳ μεγαίρης ἀλλ' ὅπως ἀπομακρύνωμεν ἀπὸ τοῦ «Κ. Φ.» ἐνδεχομένην μομφὴν ἐπὶ τραχύτητι γλώσσης καὶ σφοδρότητι ἰδεῶν. Ἡ Κύπρος εἰς ἣν διετέλει πρὸ 15 κυρίως ἐτῶν ἀλλ' ὁπωσδήποτε καὶ σήμερον διατελεῖ κατάστασιν ἔχει ἀνάγκην οὐχὶ νυσταλέου οὕτως εἰπεῖν καλύμου, ἁπλῶς φωνογραφοῦντος τὸν σηνήθη ἄχαριν κοινωνικὸν θόρυβον πρὸς πορισμὸν εὐτελοῦς ἄρτου διὰ τὸν γράφοντα, ἀλλὰ φλογερᾶς καὶ καυστικῆς γραφίδος ἐξεγειρούσης τὴν ἐνίοτε ἀδιαφοροῦσαν κοινὴν προσοχὴν πρὸς τοὺς δεινοὺς πολιτικοὺς κινδύνους, οἵους διορκῶς ἀποτελοῦσιν ἡ Κυβερνητικὴ ὀπισθοβουλία καὶ ἀδικία μετὰ τῆς πολυμηχάνου καὶ σατανικῆς αὐτόχρημα σπειραϊκῆς κακίας.

Ἐν τῇ δευτέρᾳ περιπτώσει ἡ ρυπαρότης εὑρίσκεται ἐν αὐτῇ τῇ ψυχῇ τοῦ γράφοντος, διαβιοῦντος ἐν φαύλῳ ἰδεῶν κύκλῳ καὶ ἐπιζητοῦντος διὰ παντὸς μέσου ὅπως ἐκφαυλίσῃ καὶ τὸ κοινωνικὸν περιβάλλον ὅπερ διὸ τῆς ἀθλίας ὑπάρξεως ἀείποτε ἀπειλεῖ.

Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ δημοσιογράφων νοσεῖ αὐτὸς τὴν χειρίστην ἠθικὴν ἀσθένειαν τὰ δὲ προϊόντα τῆς γραφίδος αὐτοῦ γέμουσι δηλητηριωδῶν βακίλλων ἐκτοξευομένων κατὰ παντὸς ἀναγνώστου· τὰ ἑλιτήρια τὰ κινοῦντα τὸν τοιοῦτον δημοσιογράφον πλεῖστον ἀπέχουσι τοῦ νὰ φέρωσι τὸν χαρακτῆρα τοῦ ὑψηλοῦ, πᾶν ἄλλο ἢ ἠθικαὶ ἰδέαι εἶνε ποῖος ἀγνοεῖ ὅτι προσωπικὴ ἐμπάθεια καὶ αἰσχρὰ ἰδιοτέλεια ὠθοῦσιν ἀναξίους πολλάκις τοῦ ὀνόματος δημοσιογράφους εἰς τὴν προσβλητὴν παντὸς ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη καὶ δὴ ἡ Ἑλληνικὴ καὶ Χριστιανικὴ συνείδησις ὠνόμασαν ἅγιον καὶ σεμνόν;

Καὶ ἤδη ἡ εὐθυκρινοῦσα κοινωνία, ἔχουσα ὑπ' ὄψει καὶ τὴν πρόσφατον κατὰ τοῦ «Κ. Φ.» ἐπίθεσιν τοῦ σεμνολόγου! «Κήνσορος» —τοῦ ὑπὸ τοσούτου,— ἐν παρόδῳ λέγομεν— φρικιασμοῦ καταληφθέντος καὶ ἐπὶ τῇ ἰδέᾳ ὅτι ὀφείλει, καθ' ἣν ἡμᾶς, μετὰ τῶν ὁμοίων ὅπως προσεγγίσῃ τὰ καθαρὰ καὶ ἄσπιλα χείλη εἰς τὴν χεῖρα τοῦ Μακαριωτάτου ἐπικαλούμενος τὴν εὐλογίαν καὶ συγγνώμην, ἡ κοινωνία ἂς εἴτη ἐνδομύχως καὶ καθ' ἑαυτὴν ἐν τῷ ἱερῷ ἐκείνῳ νοερῷ χώρῳ ὅτου ἀνθρώπινον βλέμμα ἀδυνατεῖ νὰ εἰσδύσῃ ἂς εἴτη ὑπὸ εἰλικρινοῦς καταυγαζομένη φωτὸς, ὑπὸ ποίαν ἔννοιαν δύναται «ρυπαρογράφος» νἀποκληθῇ ὁ «Κ. Φύλαξ» καὶ «λιβελλογράφος αἰσχρὸς» ὁ συντάκτης αὐτοῦ. Ἐπικαλούμεθα τὴν κοινὴν γνώμην ὅπως αὐτὴ καὶ οὐχὶ ὁ δεινὸς ἱεροτολόγος «Κήνσωρ», κηρύξῃ διὰ μυριοστόμου βοῆς κατὰ πόσον ὑπῆρξεν ὄντως ὁ φρουρὸς τῆς κοινωνιας «Κ Φύλαξ» ἀπαίσιος κόραξ; τὸ θέλουσιν οἱ περὶ τοὺς πρώην ὀφφικιάλους τώρα δ' ἐκπτώτους ἀπὸ παντὸς ἀξιώματος ναυαγὸν νὰ εἴπωσιν ὅτι μὲ ὄσφρησιν κόρακος ὡσφράνθη ὁ «Κ Φυλαξ» τὰ πολιτικὰ πτώματα καὶ διὰ βιαίας σκαπάνης βιτύτατον διήνοιξε τάφον ὅπως ἐναπυτεθῶσι ταῦτα καὶ σωθῇ ἡ Κύπρος ἀπὸ λυμεώνων;

Ἐὰν τοῦτο, δεχόμεθα εὐχαρίστως ὦ γενναῖε «Κήνσωρ» καὶ τὴν προσωνυμίαν ταύτην τοῦ κόρακος. Ἀλλ' ὅμως μακράν, πολὺ μακρὰν συμβούλευσον τότε τοὺς φίλους σου νὰ φυγωσιν, ὅπως μὴ ἀκούωσι τὸ τοσοῦτον κακοήχως ἐκ τοῦ στόματος τοιούτου κόρακος «ἐξερευγόμενον, ὡς λέγεις, κρᾶ».

ΑΝΤΙΔΗΨΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ ΥΠΟ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΜΕΡΙΔΟΣ

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι περὶ τῶν ἐκπαιδευτικῶν πραγμάτων Λευκωσίας θ' ἀνέγνωσαν βεβαίως μετὰ προσοχῆς τὴν δημοσιευθεῖσαν λογοδοσίαν τῆς διευθυνούσης τὰ ἡμέτερα σχολεῖα ἐφορείας καὶ θὰ ἔδωκαν τὴν δεουσαν σημασίαν εἰς τὸ γεγονὸς τοῦτο. Ἐπὶ ὁλόκληρον δεκαπενταετίαν ἐλειτούργησαν παρ' ἡμῖν ἐκπαιδευτήρια καὶ χιλιάδες λιρῶν πολλαὶ διῆλθον διὰ τῶν χειρῶν τῶν ἀπολυταρχικῶς ταῦτα διευθυνάντων χωρὶς νἀναγνωρίσωσι τὸ καθῆκον τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὸν λαὸν τοῦ τρόπου καθ' ὃν διεχειρίσθησαν τὰς προσόδους τῶν ἐποπτευομένων ἐκπαιδευτηρίων, ὡσεὶ διεχειρίζοντο πατρικὴν κληρονομίαν· καὶ ὅταν δ' ἀκόμη ὁ πολιτικὸς νόμος ἐπέβαλε τοῦτο, ἐπωφελούμενοι τῆς ἐπιεικείας αὐτοῦ δυστροποῦσι μέχρι σήμερον ἀποφεύγοντες πάντα ἐπὶ τῶν πεπραγμένων ἔλεγχον. Ἐνῷ δὲ πολλάκις προυκαλέσαμεν τοὺς ὑπευθύνους πρὸς τοῦτο, ἡ πασίγνωστος «Πατρὶς», ἀμέσως συνδεομένη πρὸς τὸ σπουδαιότατον τοῦτο ζήτημα, διεκηρυξε μὲν μετὰ γελοίου στόμφου ὅτι θἀπεκάλυπτε πρὸ τοῦ κοινοῦ «ἐν καιρῷ τῷ δέοντι» τὰ γενόμενα καὶ ἐν τῷ σκότει τῆς ἀγνοίας εἰσέτι διατελοῦντα, ἀλλ' ἤδη μετὰ πάροδον μηνῶν πολλῶν σιγᾷ τὴν τοσοῦτον χαρακτηριστικὴν ἐκείνην σιγὴν ἣν καὶ ἐπὶ ἄλλων ζητημάτων ὑπελάβε φρονιμον νὰ τηρήσῃ.

Παρὰ τὴν σπειραϊκὴν ὅμως ταύτην πολιτείαν ἡ ἐθνικὴ μερὶς διαφόρων ὅλως ἔχουσα τῶν καθηκόντων ἀντιλῆψιν παρουσίασε πρὸ τοῦ κοινοῦ τὴν οἰκονομικὴν τῶν σχολείων κατάστασιν, ἵνα τοῦτο ἔλλογον καὶ ἐπὶ ἀριθμῶν ἐρειδομένην ἐνφέρῃ κρίσιν· ἔπραξε δὲ τοῦτο οὐχὶ διότι ὑπογρεοῦται ὑπὸ τοῦ νόμου, ἀλλὰ διότι δικαίως ἐθεώρησε τοῦτο ὡς ὑπὸ τῆς φιλοτιμίας ἑαυτῆς ἐπιβαλλόμενον, ἤτις αὐθορμήτως καὶ ἄνευ οὐδενὸς ἐξωτερικοῦ ἐξαναγκασμοῦ δέον ἀείποτε νὰ ἐνεργῇ ἀντιθέτως πρὸς τὴν ἐθνικὴν μερίδα ἡ ἐκπεσοῦσα φατρία οὐδὲ τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν ἔκαμε, παρέχουσα οὕτω εἰς πάντα τὸ δικαίωμα ἐπιψήξεως, τὴν ἀσύγνωστον ἀποφυγὴν τοῦ φωτὸς οὗτινος ὑπὸ τὰς λαμπρὰς ἀκτῖνας ἀνευρίσκεται ἡ «πότνια» ἀλήθεια.

Ἐν τούτοις διὰ πολλοστὴν φορὰν ὑπομιμνήσκομεν εἰς τοὺς ἀντιπάλους ὅτι ὑποχρεοῦνται νομικῶς καὶ ἠθικῶς ὅπως παραδώσωσι τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν τελευταίων τοὐλάχιστον ἐτῶν καθ' ἃ διὰ νόμου ἐξελέγησαν καὶ ὑπὸ τὸν νόμον ἐνήργησαν, εἰς τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἐκπαιδευτικοῦ Συμβουλίου ὁρισθέντας ἐλεγκτὰς κ. κ. Σολ. Μιχαηλίδην καὶ Κ. Σαμουήλ, ἵνα ὑφιστάμενοι ὑπὸ τούτων τὴν λογιστικὴν βάσανον ἀποκτήσωσι τὴν πολύτιμον σφραγῖδα τῆς ὀρθότητος, πρᾶγμα ὅπερ τοσοῦτον ἐπιμόνως ἀπαιτεῖ ἡ κοινωνικὴ συνείδησις.

ΟΙ ΧΥΔΑΙΟΙ ΧΥΔΑΙΑ ΕΚΣΤΟΜΙΖΟΝΤΑΙ

Ὁ σοβαρὸς καὶ σώφρων τύπος ἤρχισεν ἀπό τινος νὰ λαμβάνῃ ὑπὸ σοβαρὰν ἔποψιν τὴν χυδαιότητα καὶ τὸ ἀχάλινον καὶ αὐθαίρετον ῥυπαρὸν στόμα ἀποφώλιων τινων ὄντων, πληρούντων τὴν ἀτμόσφαιραν πάσης δυσωδίας ἐκπεμπομένης ἐκ τῆς διεστραμμένης αὐτῶν καρδίας. Καὶ δικαίως· διότι ἂν κατὰ τοῦ κλέπτου καὶ φονέως διεγείρεται ἡ συνείδησις τῶν τιμίων ἀνθρώπων ζητοῦσα τὴν παραδειγματικὴν τιμωρίαν αὐτῶν πρὸς σωφρονισμὸν τῶν ὁμοίων των, κατὰ μείζονα λόγον πρέπει νὰ διεγείρηται ἡ συνείδησις τῶν εὖ ἠγμένων κατὰ τῶν φονευόντων οὐχὶ μόνον τὸ σῶμα, ἀλλὰ καὶ τὴν ψυχὴν καὶ τὸ πνεῦμα διαστρεφόντων διὰ τῆς ῥυπαρογραφίας καὶ βωμολοχίας των. Πολλάκις εἴπομεν ὅτι οἱ ἀντίπαλοι ἡμῶν εἶνε χυδαῖοι καὶ ἄνανδροι, πονηροὶ καὶ ἀπὸ φύσεως καὶ ἀνατροφῆς, διεστραμμένοι, ἀδυνατοῦντες, ὡς ἐκ τούτου, νὰ ἀνυψωθῶσιν εἰς τὰ ὑψηλὰ καὶ ἀρωματώδη πεδία τῆς λογικῆς καὶ ἐπιστημονικῆς συζητήσεως, διότι «τίς δύναται πονηρὸς ὤν, ἀγαθὰ λαλεῖν», κατὰ τὴν ἀψευδῆ τοῦ Εὐαγγελίου ῥῆσιν: «ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς καρδίας τὸ στόμα λαλεῖ». Τοῦτο δυστυχῶς σὺν τῷ χρόνῳ ἐπιβεβαιοῦται διὰ τῶν καθ' ἑκάστην γραπτῶν τε καὶ προφορικῶν λόγων των.

Δικαίως ἄρα ὁ ὑγιὴς τύπος ἐξηγέρθη κατὰ τῶν ὀργάνων τούτων τῆς διαφθορᾶς, ὧν τὴν δυσώδη πνοὴν τάξεις τις πτωχῶν ἀνθρώπων ἀγνοίᾳ καὶ ἀνάγκῃ εἰσπνέει. Κατὰ τῆς φοβερᾶς ταύτης πληγῆς τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἀνάγκη νὰ ὑψώσῃ φωνὴν οὐ μόνον ὁ σοβαρὸς τύπος, ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ εὖ φρονοῦντες καὶ ἀγαθοὶ Κύπριοι, διότι διεστραμμένη καὶ πονηρὰ διάνοια μετὰ πεπωρωμένης συνειδήσεως καὶ ψυχῆς ἐν ἁμαρτίαις πολλαῖς βιωσάσης καὶ βιούσης, εἶνέ τι ἐπικινδυνότερον καὶ τῆς φοβερωτέρας μολυσματικῆς νόσου· ἄνθρωποι διεφθαρμένοι εἶνε φοβερώτεροι καὶ πυρὸς καὶ σιδήρου καὶ θαλάσσης καὶ θηρίου. Φοβοῦ μᾶλλον ἄνθρωπον πειναλέον ἐξ ὀκνηρίας καὶ συνηθείας νὰ τρέφηται ἐκ τῆς ἐργασίας τῶν ἄλλων ἢ τίγριν πεινῶσαν καὶ ὀσφραινομένην σαρκὸς καὶ αἵματος. Τὸ θυλάκιον τοῦ **παρασίτου** καὶ τοῦ **βωμολόχου** εἶνε κενόν· ἡ καρδία ὅμως αὐτοῦ εἶνε πλήρης παντοίων κακῶν. Ἕκαστον τῶν τετραπόδων ζώων χαρακτηρίζεται διὰ μιᾶς κυρίως κακίας· οἷον ἡ τίγρις διὰ τὸ αἱμοδιψές της, ὁ λύκος διὰ τὴν μοχθηρίαν του, ἡ ἀλώπηξ διὰ τὴν πανουργίαν της, ὁ χοῖρος διὰ τὸ πεῖσμά του, ἡ κάμηλος διὰ τὴν μνησικακίαν της, ὁ κύων διὰ τὴν ἀναίδειάν του. Ἐν τῷ διεφθαρμένῳ βωμολόχῳ καὶ παρασίτῳ ὑπάρχουσιν ὅλαι αὗται ὁμοῦ καὶ ἔτι πλέον ἡ κακοβουλία, ἡ συκοφαντία, ἡ χαμέρπεια, ἡ φαυλοκολακεία καὶ πᾶσα ἐν γένει κακία ἐν τῷ φαυλοβίῳ τούτῳ ἀνθρωπίνῳ εἴδει εὑρίσκει κατάλληλον ἔδαφος πρὸς γέννησιν καὶ ἀνάπτυξιν.

Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ξενίζῃ ἡμᾶς ἡ τοιαύτη πολιτικὴ καὶ κακοήθης πρᾶξις τοῦ ἀνθρωπίνου τούτου εἴδους, διότι παρὰ χυδαίων καὶ πονηρῶν χυδαῖα καὶ πονηρὰ πρέπει νὰ περιμένῃ τις καὶ οὐχὶ αἰσθήματα γενναῖα καὶ ὑψηλά.

Ὁ κομματισμὸς λέγουσί τινες βλάπτει καὶ καταστρέφει τοὺς λαούς, καὶ τὰ ἔθνη. Τοῦτο δὲν εἶνε ἀπολύτως ἀληθές. Ἐπὶ τῆς γῆς λέγει ὁ Ἡσίοδος ὑπάρχουσι δύο γένη ἐρίδων **κακὴ** καὶ **ἀγαθή**· ἡ πρώτη καταστρέφει ἡ δευτέρα σώζει. Ἡ πρώτη εἶνε προσπάθεια τῶν διεφθαρμένων εἰς καταστροφὴν παντὸς καλοῦ δι' ἀτομικὴν ὠφέλειαν· ἡ δευτέρα εἶνε εὐγενὴς ἅμιλλα οὐ μόνον ὑπὲρ πρωτείων, δόξης καὶ τιμῆς, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀνόρθωσιν τῶν χαμαὶ κειμένων, πρὸς βελτίωσιν τῶν κακῶς ἐχόντων καὶ πρὸς ὑπεροχὴν ἐν τῷ καλῷ, τῷ ἀγαθῷ καὶ τῷ δικαίῳ. Ὑπάρχουσι λοιπὸν ἐπὶ τῆς γῆς δύο εἰδῶν ἔριδες. Τὸ δεύτερον εἶδος εἶνε ὠφελιμώτατον εἰς τὰς κοινωνίας καὶ τὰ ἔθνη, ἀλλ' ἀπαιτεῖ αἰσθήματα γενναῖα καὶ ὑψηλά, ἠθικὰς ἀρχὰς καὶ ἠθικὸν χαρακτῆρα, ἤτοι βούλησιν σύμφωνον πρὸς τὰς ἠθικὰς ἀρχὰς τοῦ ἐνεργοῦντος καὶ δρῶντος προσώπου. Τί περιμένομεν, λοιπόν, παρὰ χυδαίων καὶ πονηρῶν ἀνθρώπων, βωμολόχων καὶ παρασίτων πράξεις καὶ ἔργα ὑψηλὰ καὶ γενναῖα: Οἱ χυδαῖοι χυδαῖα φρονοῦσι καὶ οἱ πονηροὶ πονηρὰ διαλογίζονται. Τὰ δυστυχῆ ταῦτα πλάσματα εἶνε ἄξια μᾶλλον οἴκτου ἢ τιμωρίας. Ἡ κοινωνία ὅμως πρέπει ν' ἀσχολεῖται περὶ αὐτῶν, διότι εἶνε ὄντα λίαν ἐπικίνδυνα ἐὰν ἀφίνῃ τις αὐτὰ νὰ λυμαίνωνται τὴν χώραν, ἥτις ἔσχε τὸ ἀτύχημα νὰ τὰ ἔχῃ εἰς τοὺς κόλπους της.

ΕΥΓΕΝΟΥΣ ΑΙΣΘΗΜΑΤΟΣ ΕΚΔΗΛΩΣΙΣ

Διὰ πρόσωπα εὐγενοῦς χαρακτῆρος γλυκύτατον καὶ ἐξόχως εὐάρεστον εἶνε τὸ συναίσθημα ὅπερ παράγεται ἐν τῇ ψυχῇ, ὅταν δύνανται καθ' οἱονδήποτε τρόπον νὰ ἐκδηλῶσι τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τοὺς εὐεργέτας αὐτῶν. Τοιοῦτόν τι ἠδύνατο αἴσθημα νὰ γεννηθῇ, δὲν ἀμφιβάλλομεν, ἐν τῇ καρδίᾳ τῶν πολυπληθῶν μαθητῶν τοῦ πολιότριχος *Διδασκάλου*, τοῦ κ. Αν. Θεμιστοκλέους, ὅταν μετ' ὀλίγον κατὰ τὴν τεσσαρακονταετηρίδα τοῦ διδακτικοῦ αὐτοῦ ἔργου θὰ πρωτοστατήσωσιν εἰς τὴν μεγάλην κίνησιν, δι' ἧς θὰ ἐξωτερικευθῇ ζωηρῶς ὁ γενικὸς πρὸς τὸν ἔγκριτον ἄνδρα σεβασμός. Τὸ ἔργον τῆς παιδαγωγίας τῶν τέκνων τῆς Λεμησσοῦ ἐπὶ τεσσαράκοντα ὅλα συνεχῆ ἔτη ὁμιλεῖ ἀφ' ἑαυτοῦ περὶ τῆς ἀξίας τοῦ μορφωτοῦ διδασκάλου, εἰς ὃν ἔλαχεν ὁ εὐγενὴς κλῆρος νὰ χρησιμεύσῃ ἐπὶ δεκάδας ἐτῶν ὡς ὁ κῆρυξ οὐχὶ μόνον τῶν ἐπιστημονικῶν ἀληθειῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἐθνικῶν ἐντολῶν καὶ παρακελεύσεων, διὸ περιττὸν τελείως εἶναι ὅπως ἡμεῖς διὰ λόγων τοῦτο ἐξάρωμεν.

Ἐπὶ τῇ ἐπικειμένῃ σεμνῇ ἑορτῇ τῆς τεσσαρακονταετηρίδος τοῦ κ. Θεμιστοκλέους ἂς περιβάλῃ τοῦτον ὅσῳ τὸ δυνατὸν εὐρύτερος κύκλος ὅπως ἐπὶ τῇ θέᾳ τοῦ φιλοπάτριδος ἀνδρὸς καὶ τῇ ἀναμνήσει τοῦ ἔργου αὐτοῦ λάβῃ πολυτιμωτάτην καὶ ζῶσαν διδασκαλίαν ἐθνικῆς κατηχήσεως.

ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ

Ἐν Λευκονίκῳ ἱδρύθη τῇ εἰσηγήσει τοῦ ἀξιοτίμου διευθυντοῦ τοῦ Ταμιευτηρίου «ἡ Λευκωσία» κ. Ἰ. Οἰκονομίδου Συνεργατικὴ Ἑταιρεία ἀμοιβαίας πίστεως κατὰ τὸ σύστημα Ραϊφφάϊζεν ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Χωρικὴ Τράπεζα Λευκονίκου».

Αἱ τοιαῦται ἑταιρεῖαι ἐπετέλεσαν θαύματα ὑλικῆς καὶ ἠθικῆς προαγωγῆς παρὰ τοῖς ἀγροτικοῖς πληθυσμοῖς τῆς τε Γερμανίας ὅπου ἔσχον τὴν γένεσίν των καὶ τῶν λοιπῶν κρατῶν τῆς Εὐρώπης ἰδίᾳ δὲ τῆς Ἰταλίας, ὅπου σχεδὸν ἑκάστη ἀγροτικὴ κοινότης ἔχει καὶ τὴν τράπεζαν αὐτῆς.

Συνιστῶμεν θερμῶς εἰς πάσας τὰς χωρικὰς κοινότητας ὅπως μιμηθῶσι τὸ παράδειγμα τοῦ Λευκονίκου βέβαιαι οὖσαι ὅτι λίαν ταχέως θὰ αἰσθανθῶσι τὰ εὐεργετικὰ ἀποτελέσματα τῶν τοιούτων ἑταιρειῶν, διὰ τῶν ὁποίων ἀφθονώτερα θὰ εὑρίσκωσι χρήματα διὰ τὰς ἀνάγκας των, ταχέως δὲ θὰ καταστῶσιν αὐτάρκεις οἰκονομικῶς.

Ἡ οἰκονομικὴ χειραφέτησις τῶν ἀγροτῶν ἀπὸ τῶν διαφόρων τοκογλύφων προαγγέλλει καὶ ἄφευκτον ἐλευθερίαν φρονήματος, χαρακτῆρος ἀνεξαρτήτου, καθόσον τὸ πνεῦμα τὸ δεσμευόμενον ὑπὸ ὑλικῶν ἀναγκῶν καὶ ὑποχρεώσεων ἀδυνατεῖ ὅπως μετεωρισθῇ εἰς σφαίρας ὑψηλὰς καὶ ἰδανικάς. Ἰδοὺ λοιπὸν ὁ λόγος δι' ὃν χειροκροτοῦμεν μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὴν λαμπρὰν ἰδέαν τοῦ κ. Οἰκονομίδου, δι' ἧς οὐχὶ μόνον ἁπλῶς ὑλικὴ θὰ προέλθῃ ὠφέλεια ἀλλὰ καὶ ἠθικὴ καὶ ἐθνική. Ἂς συνεργασθῶμεν ἅπαντες οἱ δυνάμενοι ὅπως παράσχωμεν εἰς τὸν Κύπριον χωρικὸν τὴν ἀπαιτουμένην δύναμιν ἵνα ἀνακύψῃ καὶ ὀρθωθῇ ἐνῷ ἤδη κάμπτεται ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον δουλικῶς ἐνώπιον τῶν οἰκονομικῶν ἢ ἄλλων αὐτοῦ ἐκμεταλλευτῶν.

Τότε καὶ μόνον θ' ἀναπτυχθῇ παρ' αὐτῷ τὸ δημόσιον ἐκεῖνο πνεῦμα οὗτινος ὑπὸ τὰς εὐγενεῖς ἐμπνεύσεις θὰ δρᾷ ὁ ἀγρότης ὑπὲρ τοῦ κοινοτικῶν ἀναγκῶν χωρίς, ὡς νῦν, νὰ ὑποχρεῶται ἀεννάως νὰ στρέφῃ περίφροντι καὶ ἀγωνιῶδες βλέμμα πρὸς τὰς περιβομβούσας αὐτὸ τοῦτο τυραννικῶς πέριξ τῶν ὤτων αὐτοῦ μυρίας ἐντόνους ὑλικὰς ἀπαιτήσεις.

Περὶ τῆς ὀργανώσεως καὶ τῆς λειτουργίας τῶν τοιούτων ἑταιρειῶν δύναται πᾶς ὁ βουλόμενος νὰ ζητήσῃ πληροφορίας παρὰ τοῦ κ. Ἰ. Οἰκονομίδου, ὁ ὁποῖος προθύμως θὰ παράσχῃ τὰς συμβουλὰς καὶ ὁδηγίας αὐτοῦ, καθὰ διεβεβαίωσεν ἡμᾶς ὁ ἴδιος.

ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Μετὰ πολλοῦ δισταγμοῦ προβαίνομεν ἐπὶ τὸν ἔλεγχον τῶν ἑκάστοτε ἀδικημάτων τῆς ξένης πρὸς τὴν Κύπρον τελείως Ἀγγλικῆς διοικήσεως, προερχόμενον ἐκ τῆς ἀπαθείας μεθ' ἧς ἀκούονται ὑπὸ τῶν ἀρχόντων τῆς Νήσου πάντα τοῦ λαοῦ τὰ δίκαια αἰτήματα. Ὁσάκις δὲ προβαίνωμεν εἰς ἐπικρίσεις τῆς Κυβερνητικῆς πολιτείας δυσπιστοῦμεν πρὸς πᾶσαν τῶν συμβαινόντων βελτίωσιν προτιθέμενοι ἁπλῶς διὰ τῶν γραφομένων ἡμῶν ὅπως ἐκφράσωμεν τὴν ζωηρὰν ἡμῶν διαμαρτυρίαν.

Κατ' αὐτὰς ἀποχωρεῖ τῆς Κυβερνητικῆς ὑπηρεσίας ὑπάλληλος τοῦ Ταχυδρομείου Λευκωσίας καθόσον βλέπει ἑαυτὸν ἠδικημένον καταφώρως· αἰνιττόμεθα τὸν κ. **Κ. Βιολαρᾶν** ὅστις ἐπὶ **εἰκοσαετίαν** ὁλόκληρον εἶνε προσκεκολλημένος εἰς τὸν ταχυδρομικὸν κλάδον, ἀγρύπνως κατὰ τὴν κοινὴν ὁμολογίαν ἐκτελῶν τὰ καθήκοντα αὐτοῦ, χωρὶς ὅμως μέχρι τοῦδε ν' ἀξιωθῇ τοὐλάχιστον νὰ καταστῇ πρώτης τάξεως ταχυδρομικὸς ὑπάλληλος. Ὁ δραστηριώτατος οὗτος ὑπάλληλος, ὅστις εἶνε αὐτὸ τοῦτο ἡ ψυχὴ τοῦ πολυασχόλου ταχυδρομείου Λευκωσίας, πλέον ἢ ἅπαξ ἀπηυθύνθη πρὸς τὸν κ. Διευθυντὴν τῶν Ταχυδρομείων αἰτῶν εὔλογον προβιβασμόν, πλὴν ματαίως, παραμείνας μοναδικὸν εἰς τὰ χρονικὰ τῶν ὑπαλλήλων παράδειγμα στασιμότητος. Ἀνίκανοι τελείως Μωαμεθανοὶ καὶ ὡς ἁπλοῖ διανομεῖς ἄχρηστοι, εἶδον ἕκαστος ἑαυτὸν προαγόμενον ἐν ὀλιγίστῳ χρονικῷ διαστήματι, ἐνῷ ὁ ἀτυχὴς Βιολαρᾶς εἶχεν ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη τὴν πικρίαν νὰ βλέπῃ ἑαυτὸν ἐν τῷ αὐτῷ πάντοτε σημείῳ ἄνευ προαγωγῆς· ἕνεκα τούτου πρό τινος ὑπέβαλεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν παραίτησιν καὶ προσεφέρθη μὲν εἰς αὐτὸν αὔξησις μιᾶς λίρας πλέον τῶν 3 ἃς ἐλάμβανεν, ἀλλὰ τοῦτο ἐθεώρησεν ὡς πραγματικὴν εἰρωνείαν καὶ ἐπέμενεν ἐν τῇ παραιτήσει του διὸ καὶ ἀποχωρεῖ τῆς ὑπηρεσίας τὴν 15ην Δεκεμβρίου. Εἴμεθα ὅμως βέβαιοι ὅτι ἡ ἀπουσία τοῦ κ. Βιολαρᾶ θὰ ἀφήσῃ μέγα κενὸν ἐν τῷ ταχυδρομικῷ γραφείῳ Λευκωσίας ὅπερ οὔτε διὰ τριῶν ὑπαλλήλων θὰ καταστῇ δυνατὸν ὅπως ἐντελῶς πληρωθῇ. Τότε οἱ ὀφθαλμοὶ τοῦ κ. Χόαρ θ' ἀντιληφθῶσι τὴν ἀξίαν τοῦ δραστηριωτάτου τούτου καὶ ἀεικινήτου ὑπαλλήλου πρὸς τὴν ὁποίαν ἐπὶ τοσαῦτα ἔτη προσπεπειημένην πάντως ἔδειξεν οὗτος ἀμβλυωπίαν.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΡΓΟΝ

Καὶ εἰς τὸν ἔχοντα ἐλαχίστην τοῦ καλοῦ ἀντίληψιν ἐπισκέπτην τοῦ Νεκροταφείου καταφαίνεται ἐκ πρώτης ὄψεως ἡ ὑπὲρ πάντα τἆλλα ὑπεροχὴ τοῦ μνημείου τοῦ μακαρίτου Κ. Διανέλλου, ὅπερ κατεσκεύασεν ὁ ἄριστος παρ' ἡμῖν γλύπτης κ. Α. Θυμόπουλλος. Ἡ κρηπὶς τοῦ μνημείου ἀποτελεῖται ἐκ μεγάλου πολυγωνικοῦ παραλληλεπιπέδου μαρμάρου μετὰ πλαισίου ὑπεράνω τοῦ ὁποίου ὑπάρχει κυβικὸν ὀγκῶδες μάρμαρον οὗτινος ἐπὶ τῆς προσθίας ὄψεως εἶνε γεγλυμμένη ἡ ἑξῆς ἐπιγραφή «Κωνστ. Διανέλλος ἐκ Κισσοῦ τῆς Θεσσαλίας ἐτῶν κ λ.» Ἡ ἐπιγραφὴ αὕτη εὑρίσκεται κάτωθεν ὡραίου καὶ φυσικωτάτου κλάδου δάφνης. Αἱ πρὸς τὰ ἄνω τέσσαρες γωνίαι τοῦ κύβου κοσμοῦνται διὰ τεσσάρων λυχνιῶν ἐξ ὧν ἀναδίδονται μετὰ περισσῆς χάριτος φλόγες παριστῶσαι ἀρχαιοπρεπῶς τὴν τέλεσιν θυσίας, εἰς τὸ μέσον δ' ἀκριβῶς τῶν δοχείων εὑρίσκεται ἀνάγλυφος ἡ προτομὴ ἐφ' ἧς διακρίνει τις ὄντως τὴν λεπτὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἐργασίαν τῆς σμίλης τοῦ εὐέλπιδος γλύπτου· νομίζει τις ὅτι βλέπει τὴν φωτογραφίαν τοῦ μακαρίτου Διανέλλου ἐπὶ μαρμαρίνης πλακός· ἄξιον δὲ σημειώσεως εἶνε ὅτι καὶ οἱ κανόνες τῆς ἀνατομικῆς ἐτηρήθησαν πιστότατα ἐν τῇ ἐκτελέσει τῆς προτομῆς. Ἐπὶ τῆς κορυφῆς τέλος τοῦ ὅλου μνημείου ἀνυψοῦται στήλη τεθραυσμένη κατὰ τὸ ἄκρον ὅπερ δηλοῖ τὴν διακοπὴν τῆς ζωῆς. Τὸ τοιοῦτον κυρίως συνειθίζεται ἐπὶ μεγάλων ἀνδρῶν οἵτινες δι' ὑπερόχου δράσεως ἐν τῇ κοινωνίᾳ θεωροῦνται στῦλοι ἐφ' ὧν ἑδράζεται τὸ κοινωνικὸν οἰκοδόμημα· ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ τὸ πρᾶγμα ἐζητήθη ὑπὸ τῶν συγγενῶν τοῦ ἀποθανόντος διότι ὑπῆρχεν ἐν τῷ σχεδίῳ πίνακος καλλιτεχνικοῦ ἐπιδειχθέντος εἰς αὐτοὺς ὑπὸ τοῦ γλύπτου.

Τοιοῦτο ἐν ἁπλουστάτῃ καὶ ἀτέχνῳ σκιαγραφίᾳ τὸ ἄριστον τοῦτο ἔργον· δυνατὸν βεβαίως νὰ ὑπάρχωσιν ἐλλείψεις αἵτινες διαφεύγουσι τὸ ἀμόρφωτον ἡμῶν βλέμμα καὶ τὰς ὁποίας θὰ παρετήρει ἴσως καλλιτέχνου ὀφθαλμός· ἀλλὰ καθόσον ἡμεῖς ὑποκειμενικῶς ἀντιλαμβανόμεθα εἶνε ἔργον δυνάμενον νὰ προκαλέσῃ δικαίως θερμότατα συγχαρητήρια πρὸς τὸν κ. Α. Θυμόπουλλον, ὅστις προώρισται ὅπως χρησιμεύσῃ ὡς ὁ κυριώτατος παράγων τῆς ἐπὶ τὸ αἰσθητικώτερον διαμορφώσεως τῶν Νεκροταφείων τῶν πόλεων τῆς Νήσου ὁλοκλήρου.

ΜΙΚΡΑ ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ Α. Μ. Ο ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ μεταβαίνει σήμερον, τὸ τρίτον ἤδη, εἰς τὴν πανεθνικὴν Κυθραίαν ὅπως ἱερουργήσῃ ἐν τῷ Ἱ. Ναῷ τῆς Ἁγ. Μυρίνας. Οὕτω περιοδεία ἀπὸ μηνῶν ἀρξαμένη συνεχίζεται σχεδὸν ἀπαύστως, προσκλήσεις δὲ τῶν ἐνοριῶν Λευκωσίας ἀπὸ πολλοῦ χρονολογούμεναι διαδοχικῶς ἀναβάλλονται διὰ τὸ μέλλον.

*

ΕΞΕΤΥΠΩΘΗΣΑΝ τῇ ἑβδομάδι ταύτῃ αἱ ἐγκύκλιοι πρὸς ἐκλογὴν ἐπισκόπου Κιτίου – Λεμησσοῦ αἵτινες θ' ἀπολυθῶσι τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ὁριζομένης καὶ ἡμέρας ἐκλογῆς εἰδικῶν ἀντιπροσώπων.

*

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΤΡΟΦΟΥ ΤΟΥ Κ. ΜΟΥΣΕΙΟΥ. Τῇ π. Πέμπτῃ ἀνεχώρησε διὰ τοῦ συμβατικοῦ εἰς Ἀγγλίαν ὁ ἐλλόγιμος τέως καθηγητὴς τοῦ Παγκυπρίου Γυμνασίου κ. Μ. Μαρκίδης, ὁ ὑπότροφος τοῦ Κυπριακοῦ Μουσείου ὅπως ἐγγραφῇ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ὀξφόρδης ἐν τῇ Ἀρχαιολογίᾳ. Ἡ φιλομάθεια ἥτις διέκρινε πάντοτε τὸν νεαρὸν ἐπιστήμονα θὰ συντελέσῃ ὥστε νὰ καταρτισθῇ ὅσον εἶνε δυνατὸν τελείως εἰς τὸν φιλολογικὸν τοῦτον κλάδον δι' ὃν ἄλλως τε πλείστας ἔχει προσλαμβανούσας παραστάσεις καὶ ἐκ τοῦ Ἐθνικοῦ ἡμῶν Πανεπιστημίου· αἱ εὐρύταται καὶ πλουσιώταται αἴθουσαι τοῦ Βρεττανικοῦ Μουσείου, τόπου παγκοσμίου ἀρχαιολογικῆς σπουδῆς, θὰ εἶνε ἡ καλλίρρους πηγὴ ἀφ' ἧς ἀντλῶν ἀκορέστως θὰ μεταδώσῃ ἐλπίζομεν ἐπανερχόμενος ὁ κ. Μαρκίδης πνεῦμα ἀρχαιολατρείας καὶ εἰς τὴν ἀρχαίαν ταύτην ἑστίαν σπουδαίας τέχνης ὅπως κατανοηθῇ κάλλιον καὶ ἐκτιμηθῇ δεόντως ὁ ἀρχαιολογικὸς τῆς Κύπρου πλοῦτος. Εἰς τὸν κ. Μαρκίδην, ἄρα, ἀπόκειται ἡ μεγάλη τιμὴ ὅπως ἐγκαινίσῃ περίοδον μείζονος ἐνδιαφέροντος καὶ στοργῆς πρὸς τὴν κληρονομίαν ἣν ἐξ ἐνδόξου παρελθόντος παρελάβομεν. Εὐχόμεθα εἰς τὸν ἀγαπητὸν νέον εὔπλοιαν καὶ πᾶσαν ἐν τῷ νέῳ σταδίῳ εὐδοκίμησιν.

*

ΜΕΘ' ὅλα τὰ συνήθη εἰς τὴν μειονοψηφίαν ἐκλογικὰ μέσα ἡ ἐν Λεμησσῷ ἀντιπροσωπεία τῆς φατρίας ὑπέστη ταπεινωτικὴν ἧτταν κατὰ τὴν ἐκλογὴν τῆς Ἐπαρχιακῆς Ἐκπαιδ. Ἐπιτροπείας· κατ' αὐτὴν ὡς βλέπομεν ἐκ τῆς συναδέλφου «Σάλπιγγος» ἐξελέγησαν διὰ μεγάλης πλειονοψηφίας (ἄνευ οὐδεμιᾶς ἐνεργείας ἐν ᾧ οἱ ἀντίπαλοι ἐκίνησαν γῆν, οὐρανὸν καὶ θάλασσαν) οἱ κ. κ. Ἀριστ. Ν. Λοΐζου, Δημ. Χατζηπαύλου, Δ. Δ. Ρωσσίδης καὶ Παν. Μ. Ἰακωβίδης. Κατόπιν τοιούτων ἀποτελεσμάτων ἡ ἐν Λεμησσῷ συνάδελφος τῆς «Πατρίδος» ἔχει τὸ θάρρος νὰ ἐπιμένῃ ἀκόμη ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ!! εἰς τὸν ὁσονούπω μέλλοντα νὰ ἐκλεγῇ Μητροπολίτην Κιτίου—Νέας πόλεως Λεμησσοῦ ὅπως πατήσῃ τὸν πόδα εἰς Λεμησσόν;

*

ΩΣ ἀντικαταστάτης τοῦ ἀπελθόντος ἤδη ἐκ Κύπρου ἐξάρχου τοῦ Π. Τάφου Πανοσ. κ. Ι. Ζερβουδάκη, ἀφίκετο ἀπὸ τῆς π. ἑβδομάδος ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Ἱερολογ. κ. Δαμασκηνός, ἀπόφοιτος τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Σταυροῦ.

*

ΧΡΗΣΤΟΝ καὶ ἐνάρετον μέλος τῆς ἡμετέρας κοινωνίας ἀπεβίωσε τῇ προπαρελθούσῃ Τετάρτῃ, ἡ Χριστίνα Δημητριάδου· συλλυπούμεθα τοῖς οἰκείοις.

*

Η ΠΡΟΣ ΒΕΛΤΙΩΣΙΝ τοῦ εἴδους τῶν Κυπρ. ζώων Ἐπιτροπεία θὰ συγκροτήσῃ κατὰ τὴν 14/27 Δεκεμβρίου 1909, ἡμέραν Δευτέραν, περὶ ὥραν 2 1/2 μ. μ. διαγωνισμὸν πηδήματος δι' ἵππους ἐν Λευκωσίᾳ. Θὰ προσφερθῶσι διάφορα βραβεῖα. Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν περὶ τὴν 9 π. μ. θὰ συγκροτηθῇ καὶ ἔκθεσις ἵππων, ὄνων καὶ ἄλλων κτηνῶν. Ἡ αὐτὴ Ἐπιτροπεία δηλοῖ ὅτι κατὰ τὴν 11/24 Δεκεμβρίου, Παρασκευήν, περὶ τὴν 10 π. μ. θὰ πωλήσῃ διὰ δημοπρασίας, παρὰ τὴν πύλην Πάφου, πρόβατα, χοίρους, ὀρνίθια, ταύρους δαμάλεις, καὶ ἵππους, Ἀγγλικῆς καταγωγῆς.

*

ΕΤΕΛΕΣΘΗΣΑΝ ἐν Κυρηνείᾳ τῷ παρελθόντι Σαββάτῳ μετὰ πάσης φαιδρότητος οἱ γάμοι τοῦ ἀρίστου ἐμπόρου κ. Γ. Ι. Δημητριάδου μετὰ τῆς σεμνοτάτης Δίδος Ἰουλίας Ἰωαννίδου. Τοῖς νεονύμφοις συγχαίρομεν θερμότατα.

*

Η ΓΝΩΣΤΗ «Πατρὶς» καὶ ἄλλοτε ἔγραψεν ὅτι ἀμετακλήτως καὶ ἀνυπερθέτως θὰ ἐξεπληροῦτο ἡ ἐπιθυμία τοῦ Κιαζὴμ ὄνπαση καὶ τῶν ὁμοιοπαθῶν ἀγοραστῶν τῶν κομματικῶν λαχείων ἀλλὰ τὰ πράγματα δὲν ἐπεκύρωσαν τοὺς κενοὺς λόγους. Ἂς ἴδωμεν καὶ πάλιν!

*

ΠΡΟΣ τοὺς ἀξιοτίμους κυρίους οἵτινες ἐκ Παλαιχωρίου καὶ Λίσσης ἐπέστειλαν πρὸς ἡμᾶς πρὸ πολλοῦ διαψεύσεις ἀνακριβῶν ἐν τῇ γνωστῇ «Πατρίδι» δημοσιευμάτων περὶ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου, ἀπαντῶμεν ὅτι περιέχουσι ταῦτα ἐν ἑαυτοῖς τὴν διάψευσιν, γνωστοτάτων ὄντων τῶν πρὸς τὴν Αὐτοῦ Μακαριότητα αἰσθημάτων τῶν φιλοπατρίδων κατοίκων τῶν ἐν λόγῳ χωρίων.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Παρὰ τὸ βαρύτατον πένθος ὅπερ κυριεύει ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ψυχὴν ἡμῶν, αἰσθανόμεθα ζωηρῶς τὸ καθῆκον ὅπως ἐκφράσωμεν τὰς θερμὰς ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς πάντας τοὺς καθ' οἱονδήποτε τρόπον, διὰ τηλεγραφημάτων, ἐπιστολῶν καὶ ἐπισκέψεων, συμμερισθέντας τὴν συμφορὰν ἥτις ἐπέσκηψε τοσούτῳ σκληρῶς καθ' ἡμῶν διὰ τοῦ θανάτου τῆς προσφιλεστάτης συζύγου καὶ μητρός.

Αἱ Οἰκογένειαι

χ'' Σωκράτης Κυριακίδου

Βασιλ. Σερτσίου.

ΔΙΑΨΕΥΣΙΣ ΑΝΑΚΡΙΒΕΙΩΝ

Διαψεύδομεν κατηγορηματικώτατα ὅσα ἐγράφησαν ἐν τῷ π. φύλλῳ τῆς «Φωνῆς τῆς Κύπρου» ὑπὸ τοῦ κ. Χ. Τ. ὅτι πολλοὶ ἐκ τῶν ἐνοικιαστῶν δὲν ὑπέγραψαν τὴν ἐν τῷ «Κυπρ. Φύλακι» δήλωσιν· πρὸς περισσοτέραν βεβαίωσιν θέτομεν πάλιν τὴν ὑπογραφήν μας. Γράφει οὗτος «οἱ αὐτοκαλούμενοι ἐνοικιασταὶ οἱ ἐνοικιάσαντες παρὰ ἐκπτώτου τινὸς ἐξάρχου». Ἐπειδὴ γίνεται λόγος περὶ Ἐξάρχου διαβεβαιοῦμεν τὸν κ. Χ. Τ. ὅτι ὁ ἔξαρχος κανονικῶς ὑφίσταται ὡς τοιοῦτος καὶ ὡς τοποτηρητὴς ἐκλεχθεὶς ὑπὸ τοῦ Μ. Ἀρχιεπισκόπου καὶ ἀναγνωρισθεὶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἐρωτῶμεν δὲ ἵνα μᾶς εἴπῃ ἐὰν ἐπιτρέπῃ εἰς αὐτὸν ἡ εὔστροφος γλῶσσα του, ἡμεῖς εἴμεθα οἱ **αὐτοκαλούμενοι** ἐνοικιασταὶ οἱ ἐνοικιάσαντες παρὰ τοῦ τοποτηρητοῦ διὰ πλειοδοτήσεως ἀντὶ ἐνοικίου λιρῶν στερλινῶν ἑβδομήκοντα ἓξ ἢ ὁ ἐνοικιάσας Δήμαρχος παρά τινος Ἐρημίτου κρυπτομένου ἔν τινι δωματίῳ τῆς Μητροπόλεως καὶ πρὸ οὐδενὸς ἐμφανιζομένου καὶ μάλιστα κρυφίως ἀντὶ ἐνοικίου εἴκοσι τριῶν λιρῶν; Ὡς πρὸς τὴν πιστοποίησιν τοῦ Μουχτάρη εἰσὶν ὅλα ἀναληθῆ διότι ἡμεῖς οἱ ἐνοικιασταὶ δυνάμεθα νὰ βεβαιώσωμεν πάντα ὅτι ἐκαλλιεργήσαμεν καὶ ἐν καιρῷ τῷ δέοντι πάλιν θὰ καλλιεργήσωμεν ἐκ τῶν ἐν λόγῳ χωραφίων.

Μόρφου τῇ 25 Νοεμβρίου 1909.

Οἱ ἐνοικιασταὶ

Συμεὼν χ: Σάββα, Γιαννῆς Ἀντώνη, Χαράλαμπος Παναῆ, Γιάγκος Νικηφόρου, Γιαννῆς Γ. Κούλλενου, Γιαννῆς χ: Λάμπρου, Κωστῆς Γ. Παφίτης, Μιχαῆλης Ἀργυροῦ

'Κυπριακος Φυλαξ

ΕΘΝΙΚΗ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ 'ΕΦΗΜΕΡΙΣ

'Όροι Συνδρομῆς.

'Η συνδρομὴ εἶνε προπληρωτέα ὑποχρεωτική.

'Ετησία ἐν Κύπρῳ	Σελ.	10
'Εξάμηνος	»	5
'Ετησία ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	12
'Εξάμηνος	»	7

Οἱ λαμβάνοντες τὸν «Κυπριακὸν Φύλακα» μετὰ τοῦ Περιοδικοῦ «Ζήνων» θὰ καταβάλλωσι συνδρομὴν προπληρωτέαν ὑποχρεωτικήν

'Ετησίαν ἐν Κύπρῳ	Σελ.	14
'Εξάμηνον	»	7
'Ετησίαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	»	16
'Εξάμηνον	»	8

Αἱ τιμαὶ καταχωρίσεων, πλὴν τῶν νενομισμένων, ὁρίζονται δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας.

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Πιστώσεις ὑπὲρ τοῦ ταμείου τῆς ἐθνικῆς ἀμύνης.

Εἰς τὴν Βουλὴν ὑπεβλήθη νομοσχέδιον καθ' ὃ πρὸς προμήθειαν ὑλικοῦ στρατοῦ ἐν γένει, ἀνέγερσιν στρατιωτικῶν κτιρίων καὶ ὀχυρωμάτων καὶ κατασκευὴν ἀποβαθρῶν σιδηροδρόμων καὶ προμήθειαν πτηνῶν στρατοῦ παρέχεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τὸ ταμεῖον ἐθνικῆς 'Αμύνης ποσότης ἐκ φρ. χ. μὲν 17,449,188,25 ἐκ δραχμῶν εἰς τραπεζικὰ δὲ 20,258, 467,87 προερχομένων ἐκ συνομολογηθησομένου δανείου.

'Η ποσότης αὕτη περιληφθήσεται εἰς τὰ ἔσοδα τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐσόδων αὐτοῦ τοῦ ἔτους 1910 ὑπὸ ἴδιον ἄρθρον.

Τὸ ὑπὲρ τοῦ ἔθνους κληροδότημα Γκιλδάνη.

'Η γενομένη ὑπὸ τῶν προξενικῶν ἀρχῶν ἐν Μανσούρᾳ ἀπογραφὴ τῆς περιουσίας τοῦ ἀειμνήστου ἐθνικοῦ εὐεργέτου Γκιλδάνη ἀπέδειξεν ὅτι τὸ ὑπὲρ τῆς 'Ελλάδος κληροδότημα ἀνέρχεται 767, 910 χρ. δραχμάς.

Προαγωγὴ ἐφέδρων ἀξιωματικῶν.

Ὑπεβλήθη εἰς τὰ ἀνάκτορα πρὸς ὑπογραφὴν Β' διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου προάγονται εἰς τὸν βαθμὸν τοῦ ἐφέδρου ὑπολοχαγοῦ οἱ ἐφεδροι ἀνθυπολοχαγοὶ τῶν παρελθουσῶν ἀπογραφικῶν ἀπὸ τοῦ 1889 μέχρι τοῦ 1906. Προάγονται τοὐτέστι 252 ἐφεδροι ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ πεζικοῦ καὶ 55 ἐφεδροι ἀνθυπολοχαγοὶ τοῦ πυροβολικοῦ. Τὸ μέτρον τοῦτο λαμβάνεται χάριν τῆς ἐνισχύσεως τῶν στελεχῶν τῶν ἀξιωματικῶν.

Τὸ περὶ τῶν ἐν Σαλαμῖνι στασιαστῶν βούλευμα.

Τὴν προπαρελθ. Δευτέραν ἐξεδόθη ὑπὸ τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν 'Αθήναις Πλημμελειοδικῶν τὸ βούλευμα περὶ τῶν στασιαστῶν ἀξιωματικῶν τοῦ ναυτικοῦ, δι' οὗ παραπέμπονται ἐπὶ κακουργήματι εἰς τὸ κακουργοδικεῖον ὡς προταίτιοι ἐπὶ ἐνόπλῳ στάσει μετὰ βιαιοπραγιῶν κατὰ προσώπων καὶ πραγμάτων οἱ ἀξιωματικοὶ Κων. Τυπάλδος ὑποπλοίαρχος καὶ Δεμέστιχας ἀνθυποπλοίαρχος. Δέκα ἢ δώδεκα τῶν κατηγορουμένων παρπέμπονται ὡς συναίτιοι, ἀλλ' εἰς βαθμὸν πλημμελήματος οἱ δὲ λοιποὶ ἐξ ἧς ὀκτὼ ἀπαλλάσσονται τῆς κατηγορίας.

Νέαι ἀρχαιρεσίαι τῆς ἀρχαιολογικῆς 'Εταιρείας.

'Επὶ τῇ ἀποχωρήσει τοῦ κ. Καββαδία τὸ συμβούλιον τῆς ἀρχαιολογικῆς ἑταιρείας συνελθὸν ἐξέλεξεν ὡς γενικὸν γραμματέα τῆς ἑταιρίας τὸν καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Χ. Τσουντᾶν, σύμβουλον τὸν κ. Ν. Πολίτην, καθηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ἀντιπρόεδρον εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ παραιτηθέντος κ. Ὄθωνος Λυδερς τὸν κ. Γ. Μιστριώτην.

Τὸ δικαστικὸν νομοσχέδιον.

Τὴν νύκτα τῆς προπαρελθούσης Τρίτης ἐψηφίσθη κατ' ἄρθρον εἰς γ' ἀνάγνωσιν τὸ περὶ προσόντων τῶν δικαστικῶν ὑπαλλήλων καὶ ἀμεταθέτου αὐτῶν νομοσχέδιον. 'Η ψήφισις τοῦ νομοσχεδίου τούτου ἀποτελεῖ εὐάλπιν ἀφετηρίαν ἀνυψώσεως τῆς δικαιοσύνης.

ΔΙΑΦΟΡΟΙ ΤΗΛΕΓΡΑΦ. ΑΓΓΕΛΙΑΙ

Κων)πολις 3.—'Η πολιτικὴ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν Ριφαὰτ πασᾶ ὑποβλέπεται ὡς φιλελληνική.

'Αθῆναι 3.—'Η ἐκκαθάρισις τῶν κλάδων τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας χωρεῖ μετὰ ταχύτητος. Ὅλοι οἱ ἀνίκανοι ὑπάλληλοι καὶ οἱ ποιοῦμενοι κατάχρησιν τῆς θέσεώς των εἰς τὴν διοίκησιν, τὴν παιδείαν καὶ τὸν στρατὸν θ' ἀποβληθοῦν.

Κων)πολις 3.—Αἱ ραδιουργίαι εἰς τὴν ἐπαυλιν 'Αλατίνη διαδέχονται ἡ μία τὴν ἄλλην. 'Η δευτέρα σύζυγος τοῦ ἐκπτώτου Σουλτάνου, λίαν ζηλότυπος, συνώμοσεν ἐναντίον τῆς εὐνοουμένης τοῦ Χαμίτ.

Οἱ τοῖχοι οἱ περιβάλλοντες τὴν ἔπαυλιν 'Αλατίνη ὑψώθησαν κατὰ ἓν μέτρον ἐπὶ πλέον καὶ ἡ κυρία ἐξώθυρα ἐπενδύθη διὰ σανίδων, φόβῳ ὅτι ἡ εὐνοουμένη παρασκευάζει δραπέτευσιν εἰς τὸν Χαμίτ.

Λονδῖνον 3.—'Αγγέλλεται ἐκ Νέας Ὑόρκης ὅτι ὑπὸ τοῦ Σέσλα ἀνεκαλύφθη σύστημα τηλεφώνου καὶ τηλεγράφου ἄνευ σύρματος διὰ τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμεύσῃ ἡ γῆ ὡς ἀγωγὸς τοῦ ρεύματος.

'Αθῆναι 4.—Μεγίστη διαδήλωσις ὠργανώθη ἐν Πάτραις κατὰ τοῦ νομοσχεδίου δι' οὗ κανονίζεται ἡ μετανάστευσις. Τὰ καταστήματα ἐκλείσθησαν καὶ αἱ οἰκίαι καὶ τὰ πλοῖα ὕψωσαν μεσιστίους σημαίας. Ὁ δήμαρχος κατηύνασε τὸν λαϊκὸν ἐρεθισμὸν ἀναγνώσας τηλεγράφημα τοῦ ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν δι' οὗ ἠγγέλλετο ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ ὑποβάλῃ τὸ νομοσχέδιον τοῦτο εἰς τὴν Βουλήν, ἢ ἂν τὸ ὑποβάλῃ, θὰ λάβῃ μέριμναν διὰ τὰ ἰδιαίτερα συμφέροντα τῶν Πατρῶν.

Ρώμη 4.—'Απέθανεν ὁ πρώην πρωθυπουργὸς Φόρτι.

Λονδῖνον 3.—Ὁ λόγος τοῦ θρόνου, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς παρατάσεως τοῦ κοινοβουλίου λέγει ὅτι αἱ σχέσεις μετὰ τῶν ἄλλων δυνάμεων εἶνε φιλικαί. Τὸ συνταγματικὸν πολίτευμα ἐν Τουρκίᾳ ἐξακολουθεῖ τὰς προόδους του.

Ὁ Βασιλεὺς εὐχαριστεῖ τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων διὰ τὴν ἐλευθεριότητα καὶ τὴν μέριμναν περὶ τὴν ψήφισιν τῶν ἐκτάκτων πιστώσεων διὰ τὴν ἄμυναν τῆς χώρας καὶ τὴν κοινωνικὴν βελτίωσιν, λυπεῖται δ' ὅτι αἱ προβλέψεις δὲν ἦσαν ἀρκεταί. 'Η ἐπίσκεψις τοῦ βασιλέως Μανουὴλ τῷ ἐνεποίησε πολλὴν χαράν, ὡς στερεοῦσα καὶ ἐνισχύουσα τὴν παροιμιώδη φιλίαν τῶν δύο ἐθνῶν.

Κων)πολις 4.—Ὁ 'Ισμαὴλ βέης Κεμὰλ ἀφίκετο.

Παρίσιοι 4.—'Η Γερμανία ἐδέχθη κατ' ἀρχὴν τὰς ἐργατικὰς συντάξεις.

Ρώμη 4.—Ὁ βασιλεὺς συνεβουλεύθη τοὺς προέδρους βουλῶν· αἱ ἐφημερίδες πιστεύουν ὅτι ὁ κ. Σοννῖνο θὰ σχηματίσῃ ὑπουργεῖον.

Μαλίλλα 4.—Χθὲς ὑπετάχθησαν εἰς τὸν γεν. ἀρχηγὸν τῶν ἱσπανικῶν στρατευμάτων οἱ ἀρχηγοὶ τῶν φυλῶν ὅλης τῆς χώρας τῶν Μπενισικάρ.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Πρὸς τοὺς 'Αξιοτίμους κ. κ. Βιβλιοπώλας, 'Επιτροπείας τῶν τε Γυμνασίων 'Ελληνικῶν καὶ Δημοτικῶν Σχολείων, καὶ Διδασκάλων τῆς Κύπρου.

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΟΥΜΕΝ ὑμῖν ὅτι διωρίσαμεν γενικοὺς ἀντιπροσώπους τῶν ἡμετέρων 'Εκδοτικῶν Καταστημάτων, τοὺς ἐν Λευκωσίᾳ κ. κ. Κ. Γ. Ρώσσον καὶ Ὑψηλάντην, καὶ παρακαλοῦμεν ὑμᾶς, ὅπως λαμβάνοντες τοῦτο ὑπὸ σημείωσιν, ἀπευθύνεσθε πρὸς αὐτοὺς δι' οἱανδήποτε παραγγελίαν ὑμῶν, ἀφορῶσαν τὴν προμήθειαν Βιβλίων καὶ ἄλλων εἰδῶν τῶν ἡμετέρων Καταστημάτων.

'Ελπίζοντες ὅτι θὰ τυχωμεν, τῆς ὑμετέρας προτιμήσεως εὐχαριστοῦμεν ὑμᾶς ἐκ τῶν προτέρων.

Λευκωσίᾳ 17)1)12)09.

Διατελοῦντες, μεθ' ὑπολήψεως.

Μ. Ι. Σαλίβερος.

(Υ. Γ.) 'Επὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτῃ, ἐκφράζω καὶ δημοσίως τὰς ἐγκαρδίους μου εὐχαριστίας πρὸς τοὺς ἀγαπητοὺς κ. κ. Κ. Γ. Ρῶσσον καὶ Ὑψηλάντην, διὰ τὴν ὄντως μοναδικὴν τιμιότητα καὶ ὀρθοτριότητα ἣν ἐπεδείξαντο πρὸς ὄφελός μου ἀφότου ἔσχομεν τὸ εὐτύχημα τῆς μετ' αὐτῶν συνεργασίας.

Μ. Ι. Σαλίβερος.

ΕΛΛΗΝ. ΑΘΛΗΤ. ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΚΑ Γ'ΡΟΥ "Ο ΙΦΙΤΟΣ"

ΔΗΛΩΣΙΣ

'Επειδὴ ὡς προηγγέλθη ἤδη ἡ ἐκκύβευσις τοῦ λαχείου τοῦ «Ἰφίτου» θέλει λάβει χώραν **ὁριστικῶς** καὶ **ἄνευ ἄλλης ἀναβολῆς** τὴν 6)19 Δεκεμβρίου 1909, ἡμέραν Κυριακὴν πλεῖστα δὲ τῶν ἀποσταλέντων ταχυδρομικῶς γραμματίων τοῦ λαχείου δὲν ἐδόθησαν εἰς τοὺς πρὸς οὓς ταῦτα ἀπευθύνοντο εἴτε δοθέντα ἀπωλέσθησαν εἴτε οἱ κάτοχοι αὐτῶν ἠρνήθησαν τὴν πληρωμὴν των καθιστῶμεν γνωστὸν ὅτι οἱ κατέχοντες γραμμάτια τοῦ εἰρημένου λαχείου καὶ ἐπιθυμοῦντες νὰ θεωρήσωσιν αὐτὰ ἰσχυρὰ ὀφείλουσιν ἵνα τὸ **βραδύτερον** μέχρι τῆς 1/14 τρεχ. μηνὸς Δεκεμβρίου ἀποστείλωσι τὸ τίμημα αὐτῶν πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ Συλλόγου κ. Ἰωάννην Τσάμην ἰατρὸν ἐξ Καΐρῳ καθόσον παρερχομένης καὶ τῆς προθεσμίας ταύτης πᾶν γραμμάτιον μὴ πληρωθὲν θεωρεῖται αὐτοδικαίως ἄκυρον διὰ τῆς παρούσης καὶ μόνης δημοσιεύσεως.

'Εν Καΐρῳ
τῇ 21/4 Δεκεμβρίου 1909.

('Εκ τοῦ Γραφείου τοῦ Συλλόγου).

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

'Αξιότιμε Κύριε,

Λαμβάνομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὑμῖν ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης τρ. μ. Νοεμβρίου συνεταιρίσθημεν ἐξ ἴσου ἐπὶ 3 ἔτη ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν

"Γ. ΠΑΠΑ-ΣΑΒΒΑΣ & Σ[ΙΑ]"

δι' ἁπάσας τὰς ἐργασίας τῆς 'Εμπορορραπτικῆς, τὰς ὁποίας θὰ διεξάγωμεν ἐν Κυρηνείᾳ καὶ ἐν τῷ καταστήματι τοῦ τέως 'Εμπορορραπτείου τοῦ ἑτέρου Ν. Χρ. Οἰκονόμου τὸ ὁποῖον ἐφωδιάσαμεν μὲ **ὅλα τὰ χρειώδη τῆς ἐποχῆς συμφώνως τοῦ τελευταίου συρμοῦ** ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἡμετέρου Γεωργίου Παπᾶ Σάββα ἐκ τοῦ χωρίου Πελλαπαὶς ὁ ὁποῖος καθ' ὅλα τὰ τελευταῖα ἔτη κατέγεινεν ἐν Αἰγύπτῳ εἰς ὅλας τὰς ἀπαιτήσεις τῆς ραπτικῆς, καὶ ὁ ὁποῖος θὰ ὑπογράφῃ διὰ τῆς ἑταιρικῆς ἐπωνυμίας ὅλας τὰς τὴν ἑταιρίαν καὶ μόνον ἀφορώσας πράξεις κατὰ τὴν ἀπουσίαν δὲ τούτου θὰ ὑπογράφῃ καὶ ὁ ἕτερος ἡμῶν Ν Χρ. Οἰκονόμου κατὰ τὸν κάτωθι ὅμως τύπον ἐκτὸς μόνον τῶν ὑποχρεούντων τὴν ἑταιρίαν δανείων τὰ ὁποῖα θὰ ὑπογράφῃ ὁ διευθυντὴς καὶ μόνος.

Διαβεβαιοῦντες ὅτι θὰ ἀφήνωμεν ὑμᾶς εὐχαριστημένους ὡς πρὸς τὴν συμμετρίαν, στερεότητα, κομψότητα, ταχύτητα καὶ εὐθυνίαν ἐν τῇ ἐκτελέσει τῶν παραγγελιῶν δι' ὧν εὐελπιστοῦμεν ὅτι θὰ ἔχητε τὴν καλωσύνην νὰ τιμᾶτε ἡμᾶς παρακαλοῦμεν ὅπως λάβητε σημείωσιν τῶν ὑπογραφῶν ἐφ' ᾧ

Διατελοῦμεν μεθ' ὑπολήψεως

Γεώργιος Παπᾶ Σάββας
Νικ. Χρ. Οἰκονόμου.

Ὁ Γ. Παπᾶ Σάββας θὰ ὑπογράφῃ

Γ. Παπᾶ Σάββας καὶ **Σία**

Ὁ Ν. Χρ. Οἰκονόμου θὰ ὑπογράφῃ

Διὰ **Γ. Παπᾶ Σάββαν** καὶ **Σίαν**
Ν. Χρ. Οἰκονόμου.

'Εν Κυρηνείᾳ
τῇ 11 Νοεμβρίου 1909.

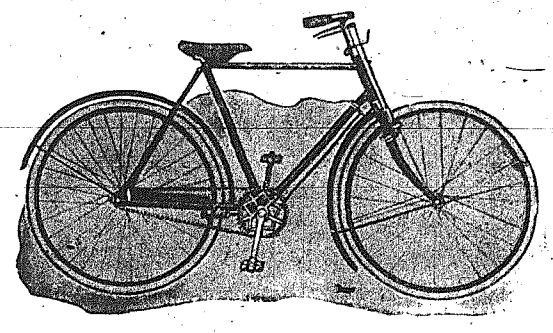
ΕΙΣ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ

Κ. Γ. ΡΩΣΣΟΥ ΚΑΙ ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ

ΕΦΘΑΣΑΝ 'Ημερολόγια καὶ Καζαμίαι τοῦ 1910. Ἐσαύτως πλουσιωτάτη συλλογὴ πλεκτῶν Κομψοτεχνημάτων διὰ Γραφεῖα, Κυρίους, Κυρίας καὶ παιδία.

Τιμαὶ ὡς πάντοτε εὐθηνόταται.

Κ. Γ. Ρῶσσος & Ὑψηλάντης

ΠΟΔΗΛΑΤΑ

ΔΙΚΡΑΝ ΟΥΖΟΥΝΙΑΝ

ΕΝ ΛΕΥΚΩΣΙΑ·

Γνωστοποιῶ εἰς τὴν ἀξιότιμον πελατείαν μου ὅτι τελευταίως μετεκόμισα ἐξ 'Αγγλίας ποδήλατα διαφόρων ποιοτήτων καὶ τὰ ὁποῖα πωλῶ εἰς τιμὰς πολὺ συγκαταβατικάς.

Πληρωμαὶ εἴτε τοῖς μετρητοῖς εἴτε κατὰ δόσεις πρὸς 2 σελλίνια τὴν ἑβδομάδα ἢ πρὸς 8 σελλίνια τὸν μῆνα καὶ χωρὶς οὐδεμίαν προκαταβολήν.

'Έχω μεγάλην ποικιλίαν ἐξαρτημάτων καὶ ἀναλαμβάνω πᾶσαν διόρθωσιν ποδηλάτων ἀντὶ πληρωμῶν.

Ποδήλατα ἔχω καὶ διὰ ἐνοικίασιν.

Τὸ κατάστημά μου εὑρίσκεται ἐν τῇ Κεντρικῇ ὁδῷ ἔναντι τοῦ γνωστοῦ καφενείου τοῦ κ. Θωμᾶ Γεωργιάδου.

ΜΗΧΑΝΟΥΡΓΕΙΟΝ ΚΑΙ ΧΥΤΗΡΙΟΝ "Η ΚΥΠΡΟΣ,,

Ι. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ ΚΑΙ Σ[ΙΑΣ]

ΕΝ ΛΕΜΗΣΣΩ

Θαύματα προόδου ἐπετέλεσε τὸ Μηχανουργεῖον τοῦτο ἀπὸ τῆς ἱδρύσεώς του μέχρι σήμερον κατορθώσαν νὰ παρασκευάζῃ πάντα τὰ μηχανήματα καὶ ἐργαλεῖα καὶ σκεύη τὰ χρησιμοποιούμενα εἰς τὰς παντοίας ἀνάγκας ἐν τῇ νήσῳ, καὶ τοῦτο μετὰ τεχνικῆς τελειότητος καὶ στερεότητος ἐφαμίλλου πρὸς τὴν τῶν ἀρίστων ἐργοστασίων τοῦ εἴδους του.

'Ελαιοπιεστήρια, στεμφυλοπιεστήρια, μαγγανοπήγαδα, ἀντλίαι, τροχοί, ἔμβολα, παντοῖα μηχανῶν ἐξαρτήματα, κώδωνες 'Εκκλησιῶν καὶ κηροστάσια (μανάλια), ἐξώστατ κομψότατοι καὶ ἐρείσματα κλιμάκων, καὶ πᾶν ἄλλον χρήσιμον μηχάνημα ἢ ἐργαλεῖον κατασκευάζεται ἐν τῷ ἐργοστασίῳ τούτῳ ἱκανοποιοῦν πλήρως τὴν τιμῶσαν αὐτὸ πελατείαν του. Κύπριοι νέοι παρασκευάζονται ἐν αὐτῷ ἱκανώτατοι μηχανουργοί, ἐφαρμόσται καὶ τεχνῖται ὑπὸ τῶν ἐκ Πειραιῶς μετακληθέντων 'Ελλήνων τοιούτων ἐκ τῶν μεγάλων ἐκεῖ ἐργοστασίων.

Τὰ ἐκθέματα τοῦ 'Εργοστασίου τούτου ἔτυχον τοῦ πρώτου βραβείου ἐν τῇ βιομηχανικῇ ἐκθέσει Λάρνακος καὶ ἐπεσπάσαντο τὸν δίκαιον θαυμασμὸν 'Αγγλων εἰδημόνων.

ΚΑΘΙΣΤΟΚΥΜΒΑΛΑ

EDWART SPONNAGEL

Βρισβευθέντα ἐν τῇ παγκοσμίῳ ἐκθέσει τῶν Παρισίων τῷ 1900, ἐστάλησαν πρὸς τὸν κ. **I. Οἰκονομάκον** παρὰ τοῦ 'Εργοστασίου καὶ πωλοῦνται παρ' αὐτῷ ὑπὸ ὅρους συμφέροντας καὶ κατὰ μηνιαίας δόσεις.

ΠΑΡΑ ΤΩι κ. **Οἰκονομάκῳ** πωλοῦνται ὡσαύτως Μανδολῖνα, Κιθάραι, Βιολία, καὶ ὑπάρχει παρ' αὐτῷ πλουσία συλλογὴ νεωτάτων ᾀσμάτων καὶ ἄλλων Μουσικῶν συνθέσεων 'Ελληνικῶν καὶ Εὐρωπαϊκῶν ὡς καὶ χάρτης τῆς Μουσικῆς.

ΠΩΛΗΣΙΣ ΑΜΑΞΗΣ

Ὁ ὑποφαινόμενος πωλῶ τὴν ἁμαξάν μου Βικτώριαν καινουργῆ μὲ 3 ἵππους ὁμοιοχρώμους, κόκκινους, τοῖς μετρητοῖς ἢ μὲ διορίαν δι' ἀξιοχρέου ἐγγυητοῦ.

Διὰ πλειοτέρας πληροφορίας οἱ βουλόμενοι ἀποταθήτωσαν πρὸς ἐμέ.

Πέτρος Ε. 'Αλωνεύτης.

ΤΣΟΧΑ

διὰ σφαιριστήρια ἀλλικὴ, ἀρίστης ποιότητος πωλεῖται παρὰ τῷ κ.

ΚΥΡΩ ΙΩΑΝΝΙΔΗ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἡ ἐν τῷ προαστείῳ 'Αγ. Ὁμολογηταὶ ἰσόγειος καὶ ἀνώγειος οἰκία τοῦ κ. χ'' **Κυπρῆ Κωνσταντινέδου** περιλαμβάνουσα κάτω 6 ὠμάτια εὐρύχωρα, εὐάερα καὶ εὐήλια καὶ ἄνω 2 ὡσαύτως μετὰ ἡλιακοῦ.

'Η οἰκία κεῖται παρὰ τὴν Κεντρικὴν 'Οδὸν τοῦ χωρίου καὶ περιλαμβάνει καὶ φρέαρ μὲ πόσιμον ὕδωρ.

Πλειοτέραι πληροφορίαι παρὰ τῷ ἰδιοκτήτῃ

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

ΑΓΟΡΑ ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ

Σῖτος τὸ κοιλον	γρ.	50—56	
Κριθὴ	»	18—20	
Βρόμη	»	13—14	
Ὄροβος	»	»	48
Ἄνισον ἢ ὀκᾶ	»		6
Λινόσπορος	»	»	2
Κουκκία ξηρὰ	»	»	2
Σταφ. μαῦραι	»		1½
» βραστὰι	»	»	1½
Γεώμηλα	»	παρ.	40—50
Κρόμμυα	»	»	25—28
Ἔλαια ἐντόπια ἢ λίτρα	γρ.		32
» ξένα	»	»	28
Βάμβαξ	»	»	30—32
Μαλλία	»	»	27
Οἶνοι τὸ γομάρι	»		60-160
Κουμανδρία	»	»	220 250
Ρακὴ σούμα 20 β. ὀκᾶ	»		2

ΑΠΟΙΚΙΔΙΑ

Ὄρνιθα ὁ σάκκος	»	195
Σακχαρον	»	» 355
Σάπων ἑλληνικὸς ἢ ὀκᾶ	»	8½

(Ὅλα μὲ λίρα 'Αγγλίας γρ. 182)

ΤΥΠΟΙΣ «ΛΕΥΚΩΣΙΑΣ»
Ε. Κ. Πετρίδου καὶ Σίας.

γῆς τοῦ Κυπριακοῦ λαοῦ ἀνάγκη νὰ ὑ-

δον, ἀγρύπνως κατὰ τὴν

ΟΧΙ Τ' ΑΣΤΡΟ ΜΕ ΤΟΝ ΗΛΙΟ!

Ἀφοῦ τ' ἀστέρια δὲν μποροῦν τὸν Φοῖβον ν' ἀντικρύσουν
Κι' ἀμέσως σβύνουν ὅλα των πρὶν ἤλιος βγῇ λαμπρός,
Πῶς θέλουν τὸν Σωφρόνιον μ' ΕΚΕΙΝΟΝ νὰ τὸν στήσουν
Κι' ἄστρο σβυσμένο νὰ φανῇ 'στὸν Ἥλιο μας ἐμπρός;

Στὸ κοιμητῆρι θἄλαμπεν ἡ συμπαθὴς μορφή του
Κι' οἱ τάφοι θἄλεγαν σκυφτοί: «Στὸν ἄνδρα σεβασμός!»
Μὰ 'μπρὸς 'στὸν Ἐθνομάρτυρα σὰν βάλουν τὴν κορφή του
Τότε κι' αὐτοῦ τὰ κόκκαλα θὰ κράξουν: «ΕΜΠΑΙΓΜΟΣ!»

ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΕΡΔΙΟΣ

Ἐν Λευκωσίᾳ τῇ 28 Νοεμβρίου 1909.

δαφος πρὸς γέννησιν καὶ ἀνάπτυξιν
Δὲν πρέπει λοιπὸν νὰ ξενίζῃ ἡμᾶς ἡ

καὶ τὴν τράπεζαν αὐτῆς.

τοῦ κ. Βιολαρᾶ θὰ ἀφήσῃ μ